kılavuzumuz bilimsel sosyalizm, silahımız partimizdir

çark başak

türkiye işçi partisi merkez yayın organı

Yıl: 5 Sayı: 2-3 (75-76) 1 Nisan - 16 Nisan 1980 10 Lira

ÖRGÜTSEL BİRLİK, İDEOLOJİK VE POLİTİK BİRLİK TEMELİ ÜZERİNDE YÜKSELECEKTİR

Behice BORAN
Genel Başkan

Ülkemiz, sınıf mücadelesinin şiddetlendiği, işçi emekçi kitlelerde hoşnutsuzluğun, öfkenin, direniş ve mücadelenin yükseldiği günleri yaşıyor. İçinde bulunan ekonomik ve politik durum ve bu durumda gözlenen gelişmeler ışığında *sınıf mücadelesinin şiddetini bundan* böyle daha da artıracağı beklenir. Partimiz bildiri ve yayınlarında sayısız kere belirtildiği üzere, IMF, Dünya Bankası, OECD, kısacası emperyalizmin mali güçleri ve onların iş ortağı yerli tekeller ve büyük burjuvazi, onların istek ve taleplerine teslim olan hükümet, hepsi, ekonomik sıkıntıların, darlıkların faturasını işçi emekçi kitlelere ödetmek, bu kitlelerin zaten sıkılmış kemerlerini daha da sıkmak niyet ve çabasındadırlar. Kitleleri bu demir çember içinde tutabilmek için de politik baskı ve terör uygulamaları tırmandırılmakta, kısıtlı demokrasiyi büsbütün ortadan kaldıracak bir rejimin *hazırlıkları tezgahlanmaktadır.*

Bu olumsuz gelişmeler karşısında işçi emekçi kitleler, yurdun demokrat, ilerici, sol güçleri elbette pasif kalmayacaklardır, kalmıyorlar da. Kitleler giderek daha iyi anlıyorlar ki, emperyalizmin ve faşizmin saldırıları örgütlü kitlesel direniş ve mücadele ile geriletilebilir; yurdumuz bu iki canavardan örgütlü kitlesel mücadele ile hepten kurtarılabilir. Türkiye'nin kısaca belirttiğimiz bugünkü durumu ve olumsuz gelişmeleri karşısında demokratik, ilerici, sol güçlerin iş ve eylem birliğini gerçekleştirmek ve bu birlik aracılığıyla işçi emekçi kitleleri, ilerici, demokratik toplulukları emperyalizme, faşizme, şovenizme, her üçünün ekonomik dayanakları olan tekellere karşı *örgütlü mücadeleye sokmak ihmale* gelmez, çok ivedi bir yaşamsal görev olmaktadır.

Tüm ilerici, demokratik güçlerin bu iş ve eylem birliğinin mümkün olan en geniş yelpazede gerçekleştirilebilmesi, işçi sınıfının politik hareketinin önüne, *bu hareketin kendi birliğinin sağlanması* görevini koymaktadır. **Bu görev her zaman her kapitalist ülkede başarılması gereken bir görev olmakla birlikte, Türkiye koşullarında özel bir güncellik ve ivedilik kazanmıştır. Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin birliği sorunu gündeme girmiş, birinci sırada yer almıştır.**

İşçi sınıfının politik hareketinin birliğinin sağlanması gereği, kendi parti birliğimizin korunması ve perçinlenmesi gereğine bir kat daha önem kazandırmaktadır. Parti içi birlik her şeyden önce partinin varlığını sürdürebilmesi ve gelişebilmesi için temel koşuldur. Birlikten yoksun bir parti dağılma ve yok olma *tehlikesiyle karşı karşıya gelir. Durmadan* tırmandırılan yasal ve yasa dışı baskı ve terör koşullarında bu tehlike daha da büyür. Ama bundan da öte, bugünkü koşullarda, parti içi birliğimizin sağlam temeller üzerinde tutulması, işçi sınıfımızın politik hareketinin birliği için ön koşuldur. Bu birliğin bilimsel sosyalist ilkeler temeli üzerinde ve en doğru devrimci stratejik çizgide oluşabilmesinde partimize önemli görevler düşmektedir. İşçi sınıfımızın politik hareketinin birliğinin sağlanması sorumluluğu, herkesten önce, Türkiye işçi sınıfının tarihten süzülüp gelen politik hareketini 1961'den bu yana örgütlemiş ve ona aşamalar kazandırmış *olan Partimiz* Türkiye İşçi Partisi'ne düşmektedir. Partimiz bu tarihsel görevi saflarını sıkıştı*rıp birliğini pekiştirerek* en iyi biçimde yerine getirebilir. İkinci Büyük Kongre'mizin kararında belirlendiği gibi, Partimiz Türkiye İşçi Partisi, **«Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açı-**

1 MAYIS 1980 : ÜÇLÜ BAYRAM

1 Mayıs 1980'de işçi sınıfımız üç 1 Mayıs'ı birden kutluyor.

Birincisi; işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü olan 1 Mayıs. İşçi sınıfımız, emekçi kitleler, demokratik güçler, tüm dünya emekçileri ile birlikte 1 Mayıs'ı barış, özgürlük ve adil bir dünya için dayanışmalarını ve mücadele azimlerini güçlendirecekleri topyekün bir eylem günü olarak değerlendirecekler.

İkincisi; Partimizin yeniden kuruluşunun 5. yıldönümüdür 1 Mayıs 1980. Zorlu ve çetin mücadelerle dolu 5 yılın sonunda daha zorlu, daha çetin mücadelelere girmeye hazır, tarihsel görev ve sorumluluklarının bilincinde olan Partimizin kuruluşu kutlanacak. Türkiye İşçi Partisi'nin yeniden kuruluşunun 5. yılını, 19 yılın, 60 yılın gücü ve coşkusuyla kutlayacağız.

Üçüncüsü; Genel Başkan Behice Boran yoldaşımızın 70. yaşgününü yine 1 Mayıs 1980'de kutlayacağız. Yaşamının 70. yılında Parti militanları olarak bizlerin tümüne örnek *olan*, güç veren Genel Başkanımıza *daha* nice uzun yıllar dileyeceğiz. 70. yaşgününü «silahımız, partimiz, önderimiz Boran» belgisi ile kutlayacağız.

1 *Mayıs'lar, işçi sınıfımıza ve tüm* demokratik güçlere bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde her yıl yeniden ve yeniden güç katmıştır.

1 Mayıs 1980 de böyle olacaktır.

dan somut tahliline dayanan programı ve işçi sınıfı partisine özgü tüzüğü ile, saptadığı strateji ve uyguladığı taktiklerle, denenmiş kadroları ve başarılı geçmişiyle, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişidir ve bu mücadelenin yürütücüsü ve geliştiricisidir». Böyle bir partinin üyesi ve militanı olmanın onur ve sorumluluğu içinde —ve tarihsel görevimizin bilinci içinde— parti birliğine yönelen tüm tehlikelere, birliği zedeleyici tüm eğilim ve davranışlara karşı son derece uyanık olmak, bunları zamanında ve yerinde karşılayıp zararlarını etkisizleştirmek durumundayız. Partimiz gözbebeğimizdir; onu her türlü tehlikeden özenle sakınırız.

Partimiz, Türkiye işçi sınıfının politik tarihinde ilk defa olarak parti içi genel tartışma açtı ve yalnız belirlenmiş bir veya iki konuyu değil, politik güçler dengesinde sağa kayışla sonuçlanan 14 Ekim seçimleri sonrası koşullarında partinin ideolojik, politik ve örgütsel sorun ve görevleri gibi çok geniş bir konu alanını tüm parti birim ve kurullarında tartıştırdı.

Bu, cesaret isteyen bir girişimdi, hele parti kadroları ve militanları genel tartışma pratiğinde henüz deneyimsiz olunca.. Hele yıllar yılı sürdürülüp gelen ideolojik kargaşa tartışmalarda kafaların karışmasına ve karıştırılmasına elverişli bir ortam yaratmış ve burjuvazinin ideolojik saldırıları pusuda bekler olunca.. Evet, cesaret işiydi; ama Parti yapılmasını gerekli gördü ve yaptı.

Merkez Yönetim Kurulu'nun genel tartışmayı sonuca bağlayan toplu kararı —Tek Parti, Tek Cephe Broşürü— sözü geçen olumsuzlukları düzeltici, giderici açıklamaları içeriyor. Şimdi tüm üyelerin, tüm örgüt birimlerinin görevi Tek Parti, Tek Cephe'yi yaşama geçirme çalışmalarına girmek, olumsuzlukları bu uygulama çalışmaları içinde gidermektir. Demokratik merkeziyetçiliğin öngördüğü tartışma ve eleştiri aşaması Tek Parti, Tek Cephe konusunda bitmiştir; şimdi gün yetkili en yüksek organca alınan toplu kararın, en üst organdan en alt birime kadar kayıtsız, koşulsuz uygulanmasına geçilmesi günüdür. Bu uygulamayı yürütmek ve sürdürmek, uygulamaya ilişkin sorunları ortaya çıkarabilir. Çıkarırsa, bu sorunlar bu uygulama düzeyinde tartışılıp çözülecektir, ama Tek Parti, Tek Cephe'nin içerdiği görüş ve kararların kendisi tartışılmayacaktır. Bir başka nokta, uygulamaya ilişkin tartışmanın da Parti'nin örgütsel kural ve kanalları içinde ve kurallar uyarınca yapılacağıdır. Her birim kendi yetki sınırları içinde sorunları tartışacak, «tartışma özgürlüğü», «parti içi demokrasi» adına bu sınırları aşamıyacaktır.

Unutulmamalı ki, partide herşey, son çözümlemede, eylem içindir; pratiğin doğru, başarılı, sonuç alır olması içindir. En teorik araştırmalar ve tartışmalar bile öyle. Parti, iktidarı almaya yönelik politik, sınıfsal bir mücadele örgütüdür; bir fikir kulübü, bir tartışma derneği değil. Partinin temel işlevi eyleme ilişkin kararlar alma ve bu kararları eyleme geçirmedir. Tartışma ve eleştiri, tüm teorik, ideolojik çalışmalar bu temel görevin doğru, başarılı biçimde yerine getirilmesine yardımcı —ama vazgeçilmez— işlevlerdir. Tartışma için tartışma, eleştiri için eleştiri değil, işlevin doğru yapılması, pratiğin doğru yürütülmesi için tartışma ve eleştiri!

Bilindiği gibi, toplumsal gerçekliğe ilişkin bilimsel sosyalist doğrular iki karşıtın diyalektik sentezi, bütünüdür. Sapmalar, doğruyu oluşturan iki karşıt uçtan birini, diğerini ihmal ederek abartmak ve giderek mutlaklaştırmakla meydana gelir. Bunun içindir ki, sapmalar, sağ ve «sol» sapmalar olarak çifttir, çifterdir. Örneğin, partimizin niteliğine ilişkin yukarıya aldığımız İkinci Büyük Kongre kararı, partimizin tam yetkin, yaptığı işlerde hiç kusursuz olduğu anlamına alınıp parti tarihinin ve çalışmalarının eleştirisel bir değerlendirmesi gereksiz, hatta zararlı sayılır ve tartışma reddedilirse, eksiklik, yetersizlik ve yanlışlıklar görmezden gelinirse, bu, sekter, dogmatik, partinin geliştirilmesini engelleyen bir tutum olur. Öte yandan, partinin ideolojik, politik, örgütsel çalışmalarındaki eksiklikleri, yetersizlikleri, yapılmış veya yapılan yanlışları abartıp olumsuzlukları ön plana çıkarmak, olumlulukları ve başarıları gözden kaçırmak veya küçümsemek ve sonunda partinin bilimsel sosyalist bir parti olduğunu reddetmek, parti inkarcılığı, likidatörlük olur. Partimiz bilimsel sosyalist bir partidir. 1961-71 döneminin bilimsel sosyalistleşme sürecinin birikimiyle sonunda bir diyalektik sıçrama yapmış, 1970'in 4. Büyük Kongre'siyle bilimsel sosyalist diye nitelenecek bir kimlik kazanmıştır. Ama biliyoruz ki, belli bir birikim noktasında diyalektik sıçramaya yol açan gelişme, söz konusu sıçramayla tamamlanmış olmaz, durmaz, devam eder. Partimiz için bu böyle olmadı; yeni kimliğini geliştirmeye partinin ömrü yetmedi, kapatıldı. 1975'de partimiz kurulurken, programında dile getirilen ideolojisi, politik stratejisi ve örgütleniş biçimiyle bilimsel sosyalist kimliğini daha açık ve seçik biçimde ortaya koymuştur. Kuruluştan bu yana bu niteliğini daha da geliştirmede önemli mesafe alındıysa, daha alacağımız mesafeler var. Partimiz bilimsel sosyalist bir partidir. Bilimsel sosyalist olduğu içindir ki, sürekli eksikleri, yetersizlikleri, yanlışları gözden geçirme ve giderme, kendini sürekli geliştirme ve yetkinleştirme uğraşı içindedir.

Genel tartışma sonrası belirtileri görülen birbirine zıt çifte yanlış eğilimden birisi ise Tek Parti, Tek Cephe'nin parti programına ve temel politik çizgisine aykırı olduğu iddiasıyla aslında, emperyalizme, faşizme, şovenizme ve onların ekonomik temelleri tekellere karşı işçi emekçi kitlelerin ve diğer tüm demokratik güçlerin örgütlü güç ve eylem birliğini reddetmektir. Bu, sosyalizm için mücadelenin demokratik görev ve hedeflerini inkar etmek, en azından gözden kaçırmak ve bunun için de, hem yanlış, hem de savunur göründüğü sosyalizm mücadelesinin kendisine zarar veren bir tutumdur.

Öteki de, «cephe»yi her derde deva, tüm sorunları çözümleyecek sihirli anahtar olarak görüp önemini aşırı abartmak, Parti'nin sanki tüm uğraşının bu olduğu veya olması gerektiği gibi bir tutum içine girmektir.

Her iki tutum da yanlış, parti birliği ve çalışmaları açısından zararlıdır. Tüm demokratik güçlerin emperyalizme, faşizme, tekellere ve şovenizme karşı bir cephe içinde örgütlenmesi, parti programının öngördüğü bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin demokratik hedef ve görevleri çerçevesi içinde, bu hedef ve görevlerin gerçekleştirilmesinin bilimsel sosyalist strateji ve taktiklere uygun bir aracıdır. Aksine bir görüş, sekterlik ve dogmatikliğin bir ifadesi olur. Tüm demokratik, ilerici, sol güçlerin bir cephe örgütlülüğü içinde sürekli, sistemli mücadeleci birliğinden uzak durmak, hele onu reddetmek, işçi sınıfının müttefiki güçlerden yalıtlanmasına yol açar, sosyalizm için mücadelesini zayıflatır, baltalar. Cephe'yi herşey saymak, sosyalizm hedefini ve mücadele görevlerini gözden kaçırmak veya ihmal etmek, cephe içinde tekeldışı burjuvazinin yerini ve rolünü abartmak, işçi sınıfının bilimsel sosyalist çizgisinden kayılması tehlikesini yaratır. Demokrasi güçlerinin cephe örgütlülüğü içinde mücadele birliğini oluşturmak güncel gö-

revdir; ama bu görev, işçi sınıfımızın sosyalizm için mücadelesi doğrultusunda ve çerçevesinde yerine getirilecek bir görevdir, tek görev de değildir.

Parti birliğinden kasıt sadece örgütsel düzeyde birlik değildir. Örgütsel birlik ancak ideolojik, politik birlik temeli üzerinde oluşur, yükselir. Partimizin politik çizgisini, programını, Demokrasi Bildirgesi gibi temel belgelerini ve Tek Parti, Tek Cephe anlayışını doğru özümsemek uygulamaya doğru olarak geçirmek, en üst yöneticiden aday üyeye kadar tüm partililerin ve Parti'ye gönül bağlamış yandaşların başta gelen görevidir ve başta gelen uğraşı olmalıdır. Bu konuda, yukarda değindiğim konular ideolojik ve politik parti birliğinin temel noktaları arasındadır, bu noktalarda sağlam bir açık seçikliğe kavuşmak şarttır. Sözümü bitirirken, 2. Büyük Kongre'mizin parti birliğine ilişkin kararını altını çizerek hatırlatmak istiyorum:

«İşçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olmanın onur ve sorumluluğunu taşıyan Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongresi;

— İşçi sınıfımızın tarihsel görevini yerine getirmesinde, Parti hareketinin ideolojik tarihsel görevini yerine getirmesinde, Parti hareketinin ideolojik arılığını ve tutarlılığını korumanın, Parti örgütü ve birliğini devamlı güçlü tutmanın ve bunu geliştirmenin önemine tekrar dikkati çeker;

— Parti hareketinin bilimsel sosyalizm ve proleter enternasyonalizmi temelinden kaydırılması sonucunu verecek nitelikte her türlü sapkın eğilimin Parti içine sokularak yeşertilmesine, demokratik merkeziyetçiliğe yöneltilen saldırılara, hizipleşme girişimlerine karşı ödünsüz mücadele edilmesini işçi sınıfımızın ve sosyalizmin yüksek çıkarlarının korunmasının bir gereği olarak kabul eder».

İşçi sınıfının bilimsel sosyalist partileri sapmalara ve sapmaların ürünleri hizipleşmelere karşı ödünsüz mücadele verip onlardan arına arına güçlenirler. Ama başarılması asıl istenen iş, sapmaları ve hizipleşmeleri daha tomurcukta iken, daha ilk belirtilerinde demokratik merkeziyetçi işleyişin kuralları ve kanalları içinde tartışma, eleştiri ve ikna ile çözümleyip gidermek, parti birliğini olabildiğince sarsıntısız korumaktır. Birlik oldukça ve güçlendikçe her sorun çözülür, her zorluk aşılır. Yaşasın parti birliğimiz!

Kılavuzumuz bilimsel sosyalizm.

Silahımız partimizdir.

5. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ 19 YILIN, 6O YILIN GÜCÜ VE COŞKUSU İLE KUTLUYORUZ

1 Mayıs 1975 Türkiye İşçi Partisi'nin yeniden kuruluş tarihidir. Bu yıl, 5 yıl bitmiş oluyor. Geride kalan 5 yıl zorlu mücadelelerle doludur. Ve bugün Partimizin geldiği noktada bu 5 yılın kazanımları önemli bir yer tutuyor. Ama hareketimiz sadece bu 5 yılın ürünü değildir. 1 Mayıs 1980'deki Türkiye İşçi Partisi, 1920'lerden, 1961'lerden süzülüp gelen işçi sınıfımızın politik mücadelesinin bir ürünüdür. «5. kuruluş yıldönümünü 19 yılın, 60 yılın gücü ve coşkusu ile kutluyoruz» derken bu gerçeği yalın bir biçimde ifade etmiş oluyoruz.

1975-1980 dönemi, yoğun bir ideolojik-politik mücadele dönemidir. En başta Partimizin 1975'de yeniden kuruluşu yoğun bir ideolojik-politik mücadelenin sonucu idi. Partimiz 1975'de yeniden kurulurken, işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketini burjuvazinin kuyruğuna takan ve onun icazetine bırakan eğilimlere karşı yoğun bir mücadele yürütüldü. Partimiz bu eğilimleri altederek kuruldu. 1975 koşullarında, CHP kuyrukçuluğu olarak somutlanan ve «141-142 varken bilimsel sosyalist parti kurulamaz» iddialarına dayanan teslimiyetçi görüşler ve tezleri etkisizleştirmek elbette kolay olmadı.

Partimizin 1975'de yeniden kurulması sırasında şu görüşlere bile rastlanıyordu: «Ceza Kanunu'ndaki faşist maddeler, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin egemenliği, faşist komandolar, CIA'nın, MİT'in açık gizli provokasyonları, militarist kliğin darbe olanakları ortada dururken, legal sosyalist parti kurmak çok ciddi ve ağır sorumluluklar gerektiren bir davranıştır. Devrimci kadroları polise teslim etmek, onları kırmak ve devrim hareketine büyük zararlar vermek, legalizmin akla gelen ilk mahzurlarıdır... Bugünkü şartlarda Türkiye'de bilimsel sosyalizme bağlı bir partinin kurulması yasaktır. «Sosyalist» bir partinin kurulabilmesi için program ve tüzüğe oportünist, hatta anti-marksist, anti-leninist bir takım anlamlar vermek gerekir.» (Atılım, Mart 1975, sayı 3(15)).

Partimizin kuruluşu, tüzüğü ve programı, kendi başlarına, bu görüşleri mahkum etmişti. Aradan geçen 5 yıl ise bunu perçinledi.

Partimizin 1975'de tekrar kuruluşu, demokrasi mücadelesi bakımından başlı başına yüksek değerde bir kazanım olmuştur. Şili Halkıyla Dayanışma Geceleri, 1917 Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin 60. Yılının Kutlamaları, 1 Mayıs 1979, 14 Ekim Seçimlerinde radyo ve televizyondan yapılan konuşmalar, 1. ve 2. Büyük Kongreler ve Kongre Kararları daha sonraki yılların demokratik kazanımlarının başlıca kilometre taşlarıdır.

Bununla beraber, Partimizin 1975'de tekrar kuruluşunu salt demokrasi mücadelesi bakımından bir kazanım saymak eksik bir değerlendirme olur. Partimizin 1975'de tekrar kuruluşu çok daha temelli nedenlere ve bundan dolayı da köklü bir anlama sahipti. Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluşunun anlamı Tek Parti, Tek Cephe Kararı'nda şöyle belirtiliyor: «1975'de Türkiye İşçi Partisi, 1971'de kapatıldığı dönemdekinden daha açık ve kesin bir çizgi ve yapıda kurulurken bir boşluğu doldurma, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist hareketinin partisi olma görevini yerine getirmiştir. Bilimsel sosyalizmin Türkiye koşullarına doğru bir biçimde uygulanması niteliğini taşımayan politikalara sahip, örgütsel yapı ve işleyişinde ilgili ilkeleri gözetir durumda olmayan çeşitli örgütlerin varlığı ile dolmayan bir boşluğu doldurmuştur.»

Çeşitli çarpıtma girişimlerine karşın bilimsel sosyalizm uluslararası bir niteliğe sahiptir ve tektir. Bunun sonucu olarak her ülkede, ülkenin koşulları içinde bilimsel sosyalizmi kılavuz edinen ve bunun gereği olan örgütsel yapıya sahip tek bir bilimsel sosyalist parti olmak gerekir. Bu bilimsel bir zorunluluktur. Tek Parti, Tek Cephe Kararı'nda yinelendiği üzere, «Yurdumuzda, Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açıdan somut tahliline dayanan programı ve işçi sınıfı partisine özgü tüzüğü ile, saptadığı strateji ve taktiklerle, denenmiş kadroları ve başarılı geçmişiyle, işçi sınıfının uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişidir ve bu mücadelenin yürütücüsü ve geliştiricisidir.»

5. yılı önde duran önemli görevlerle tamamlıyoruz.

Faşizm tehlikesinin sürekli olarak güncelleştiği koşullarda sınıf mücadelesi keskinleşiyor, şiddetleniyor. Faşizm tehlikesini önlemek, demokratik hak ve özgürlükleri daha da geliştirmek, toplumun demokratikleşmesini sağlamak, bunun için demokratik bir iktidarı gerçek yapmak hedefi işçi sınıfı hareketinin önünde duruyor. Anti-faşist demokrasi cephesini örmek ve örgütlemek baş görev durumunda.

Bilimsel sosyalist hareketin tekleşme sürecini geliştirmek ve bilimsel sosyalist kadroların tek bir merkez altında toparlanmasını sağlamak her zamandan çok önem kazanıyor.

Ve bu koşullarda:

— Anti-faşist görevlerin yerine getirilmesi için, anti-faşist cephenin örülmesi için daha da güçlü bir partiye sahip olmak!

— Bilimsel sosyalist hareketin tekleşmesinin sağlanması için daha güçlü bir partiye sahip olmak!

— Daha da güçlendirilmiş, daha da çelikleştirilmiş bir Türkiye İşçi Partisi!

belgileri ve hedefleri önem kazanıyor.

Çünkü başarının koşulu buradan geçmektedir.

BİR HAKKIN VARLIĞINDAN SÖZEDEBİLMEK, ANCAK ONUN KULLANILABİLMESİ İLE MÜMKÜNDÜR

İşçi sınıfının ulusal ve uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs, bu yıl dünyada ve ülkemizde daha da özel bir anlam kazanmıştır. Bu, dünyada barış ve detant mücadelesinin geliştirilip güçlendirilmesinde somutlanırken, ülkemizde de çok ciddi bir tehlike olarak ortaya çıkan faşizme karşı mücadele bayrağının yükseltilmesinde somutlanmaktadır. Daha açık bir deyişle, dünya çapında giderek güçlenip yaygınlaşan barış güçlerinin mücadelesi ile kapitalist ülkelerdeki anti-faşist güçlerin yürüttüğü mücadele, tek ve bütün bir dalga haline gelerek güçlenmektedir.

Partimiz, 1 Mayıs 1979'un İstanbul'da kutlanmasının yasaklanamayacağını göstermiş, sokağa çıkma yasağına karşın, Türkiye İşçi Partililer sokağa çıkarak 1 Mayıs'ın her durumda kutlanması gerekliliğine dikkati çekmiş ve bu doğrultudaki kararlılığıyla öncülük işlevini yerine getirmiştir. 1 Mayıs 1979'da açıkça ortaya çıkarılıp, yaşama geçirilen bu kararlılık örneği, bugün bütün demokrasi güçlerinin ortak kazanımı haline dönüşmüştür. Bugün görev, 1 Mayıs'ların yasaklanamayacağının simgesi olan bu kazanımı, daha da geliştirip pekiştirmek için atılacak yeni adımlar etrafında en geniş birlikteliği ve kitleselliği sağlamaktır. Ve bugün görev, bu kazanımı başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçilerin yaşamında vazgeçilmez bir unsur haline getirmektir.

Bu nedenle, 1 Mayıs 1980, işçi sınıfımızın ve bütün demokrasi güçlerinin ekmeğini ve haklarını gasbetmek için kollarını sıvayan, emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci büyük sermayenin baskı, zulüm ve kandan başka birşey getirmeyecek olan faşizmin dayatmasını geriletip püskürtecek olan anti-faşist güçlerin birlik, dayanışma ve mücadelesinin yükseltilmesinde bir dönüm noktası olmalıdır. 1 Mayıs kutlamaları, 1980 yılını anti-faşist mücadelenin örgütlülük ve kararlılığının yükseltilip geliştirildiği yıl haline getirmelidir. İşçi sınıfımız, onun bilimsel sosyalist politik hareketi, ilerici sendikal örgütleri ve tüm demokrasi güçlerinin bugünkü durumu, bunu gerçekleştirmeye yeterlidir.

Ne var ki, karşı karşıya bulunduğumuz koşullar ile demokrasi güçlerinin henüz üstesinden gelemediği kimi olumsuzluk ve zaaflar, atılacak adımların tarifini ve bunların olası sonuçlarının değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Güçlerin dağılmaması, ulaşılması istenen noktanın ortak hedef haline gelmesine ve bu hedefe nasıl erişilebileceğinin herkes tarafından açıkça bilinmesine bağlıdır.

1 Mayıs'ın işçi sınıfının şehit verip kan dökerek sahip olduğu bir hakkı olduğu, bu hakkın hiçbir nedenle ve gerekçeyle ondan alınamayacağı bilinmelidir. Bunun ispatı, başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm demokrasi güçlerinin görevidir, namus borcudur. İşçi sınıfımız, dün olduğu gibi bugün de ve yarın da bunu ispat etmek üzere göreve hazırdır. Ve mutlaka yerine getirecektir.

Bir hakkın varlığından söz edebilmek ancak onun kullanılabilmesi ile mümkündür. O hakkın kullanılmasına karşı konabilecek bir yasağın anlamı olmaması demektir. Çünkü yasallık, toplumsal meşruiyet ile birlikte anlamını kazanır. Toplumsal meşruiyeti karşısına alacak bir yasaklama, yasal olamaz.

Görev, 1 Mayıs 1980'de en başta ve özellikle İstanbul'da ve DİSK'in belirlediği diğer illerde binler, yüzbinler olarak meydanları doldurmak, bu kutlamaları anti-faşist mücadeleyi yükseltmede temel bir adım haline getirmektir. Hiçbir yasaklama veya demokrasi güçlerinin kimi iç olumsuzlukları bu hedefe ulaşılmasının önüne engel olmamalıdır. Bu hedef, ortak hedeftir. Buna ulaşmak için gösterilecek kararlılık kendi başına her türlü oyunu bozmaya yeterlidir.

1 MAYIS'TA EN GENİŞ BİRLEŞİK EYLEM İÇİN GÖREV BAŞINA!

1 Mayıs öncesinde politik gelişmeleri ve 1 Mayıs'a ilişkin çalışmaları değerlendiren TİP Başkanlık Kurulu aşağıdaki bildiriyi yayınladı:

«İşçi sınıfının ve emekçi halk kitlelerinin faşizmin ve gericiliğin saldırılarına karşı mücadelesinde bir büyük güne, 1 Mayıs'a doğru yürüyoruz. 1 Mayıs'da faşist baskı ve cinayetlere, yokluğa ve yoksulluğa karşı yürütülen mücadelede Türkiye'nin demokrasiden yana bütün güçleri birliğin ve dayanışmanın en büyük örneğini vereceklerdir. Faşizme ve sömürüye boyun eğmeyeceğimizi her gün ve her alanda gösteriyoruz. 1 Mayıs'ların engellenemeyeceğini, konulmak istenen yasakların boşa çıkartılacağını gösterdik.

«1 Mayıs'larda sesimizi yükseltmemizi ne kanlı saldırılar, ne de yasaklar önleyebildi.

«Şimdi 1 Mayıs 1980'e doğru kararlı adımlarla yürüyoruz.

«1 Mayıs 1980, gericilik ve faşizmin saldırısı karşısında bir büyük sınav günüdür. Faşizme karşı mücadelenin güçlenmesi yolunda tarihsel önem taşıyan bir büyük atılım günüdür.

«İşçi sınıfı, işçi sınıfının bütün örgütleri ve demokrasi güçleri, bütün demokratik örgütler 1 Mayıs 1980'de bu büyük atılımı gerçekleştirmek göreviyle karşı karşıyadırlar.

«İşçi ve emekçi halkın politik, sendikal, demokratik bütün örgütleri; demokratik güçlerin faşizme karşı mücadelesini hızlandırmak, daha ileri demokratik hak ve özgürlükler için mücadeleye hazırlanmak için 1 Mayıs 1980'in görevlerini yerine getireceklerdir.

«1 Mayıs 1980'de; işsizliğe, pahalılığa, yoksulluğa ve faşizme boyun eğmeyeceğimizi gösterelim. 1 Mayıs 1980 için en geniş birleşik eylemi örgütleyelim.

«DİSK'in altı ilde düzenlediği gösterilerin kitlesel, güçlü ve disiplinli olması için güçlerimizi seferber edelim. 1 Mayıs'da Türkiye'nin dört bir yanında birlik ve mücadele bayrağını yükseltelim.

«1 Mayıs'da demokrasi ve özgürlük mücadelesinin nabzı İstanbul'da atacaktır. 1 Mayıs'da İstanbul terkedilmeyecektir.

«İstanbul'da ve bütün Türkiye'de 1 Mayıs için eylem birliğine!

«Görev başına!»

1 Mayıs Bildirisi

1 Mayıs 1980'de işçi sınıfı, emekçiler, demokrasi güçleri, en geniş eylem birliğini sağlayarak, tertiplere karşı uyanık, yığınsal mücadele biçimlerini uygulayacak bilince ve deneyime sahiptir. Üretim ve salteriler işçi sınıfının elindedir. Tüm fabrikalar, maden ocakları, tarlalar, köyler 1 Mayıs alanıdır.

Kardeşler,

1980'de Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler 1 Mayıs geleneğini yaşatacaktır. Tekellere, emperyalizme, faşist tehlikeye, ırkçı, şoven milliyetçi baskılara karşı yığınsal mücadele yükselecektir.

İşçiler, tüm emekçiler, yurttaşlar,

1 Mayıs'ta emperyalizme, bağımlılığa, faşist tehlikeye, bunalımın yükünü sırtlanmaya, savaş kışkırtıcılığına karşı, iş, ekmek, toprak, özgürlük ve bağımsızlık için, sömürüsüz bir Türkiye ve savaşsız bir dünya için İLERİ!..

İşçiler, emeğiyle yaşayan tüm yurttaşlar,

1 Mayıs bütün dünya işçilerinin BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA günüdür.

1 Mayıs, tüm değerleri yaratanların, emeğin bayramıdır.

1 Mayıs emeğin, emekçinin gücünü gösterdiği gündür.

1 Mayıs emekçilerin haklı istemlerini yükselttiği, bunlar uğrunda mücadele kararlılığını gösterdiği gündür.

İşçinin alınterini, emeğini sömürenler 1 Mayıs'a düşmandır.

Emeğe, emekçiye düşman olanlar, 1 Mayıs'a da düşmandır.

İşçiler, emekçiler, yurttaşlar,

1 Mayıs'ları işçiler, emekçiler coşkuyla, sömürücüler korkuyla karşılar.

Türkiye işçi sınıfı, emekçi halk 1 Mayıs 1980'i zor koşullarda, ama mücadele azmi ve kararlılığıyla karşılıyor.

IMF'si, NATO'su, Ortak Pazarı'yla emperyalizm, TİSK'leri, MESS'leri ile işbirlikçi tekelciler kendi yarattıkları bunalımın suçunu da, yükünü de emekçilerin sırtına yıkmaya çalışıyor.

İşçi ve emekçi halkın işine, lokmasına ve özgürlüğüne amansızca saldırılıyor. Zam ve zulüm paketleri, açlık ve baskı yasaları birbirini izliyor. Zorbalık, faşist terör kol geziyor, kan döküyor.

Zindanlar adam almıyor. Irkçı, şoven, milliyetçi baskılar artıyor, faşist diktatörlüğe bahane olacak tertipler düzenleniyor.

Topraklarımız, halkımızın güvenliği emperyalizme, NATO'ya peşkeş çekiliyor. Barış düşmanlığı, savaş kışkırtıcılığı yapılıyor.

İşçiler, emekçiler, yurttaşlar,

İşçi sınıfı, emekçiler boyun eğmiyor, direniyor.

DİSK'li, TÜRK-İŞ'li, bağımsız sendikalardan onbinlerce işçi, 1 Mayıs 1980'i grev bayraklarıyla, coşkuyla karşılıyor. 1 Mayıs 1980'e yüzbini aşkın işçi grev hazırlığıyla giriyor.

1 Mayıs 1980, işçisi, köylüsü, memuru, esnafı, zanatkarı, kadını, erkeği, genci, yaşlısı kırk milyon emekçi halkın kemerleri sıkmaya, demokratik hak ve özgürlüklerden ne kaldıysa boğazlanmasına, emperyalizme bağımlılığa, savaş kışkırtıcılığına hayır diyeceği gün olacaktır.

1 Mayıs 1980'de fabrikalardan, madenlerden, tarlalardan, bürolardan, atölyelerden, alanlardan yükselecek bu ses, bu mücadele, emperyalistleri ve işbirlikçilerini gerici faşist güçleri geriletecektir.

1 Mayıs 1977'yi kana boyayanların, 1 Mayıs 1979'da halkı evine hapsetmeye çalışanların, 1980'de yeni zorbalık, baskı ve tertip planları, en geniş demokrasi güçlerinin eylem birliğiyle, işçi sınıfının mücadele yöntemleriyle gerçekleştirilecek yığınsal 1 Mayıs çıkışlarıyla bozulacaktır.

Türkiye İşçi Partililer, Türkiye Sosyalist İşçi Partililer, Birlik Dayanışmacılar, Devrimci Demokratlar 1 Mayıs bayrağını birlikte yükseltiyorlar ve tüm ilericiler, demokratları, yurtseverleri bu bayrak altında toplanmaya çağırıyorlar.

- ★ Zamlara, hayat pahalılığına karşı daha iyi bir yaşam, daha adil bir toplum için ileri!
- ★ Emperyalist boyunduruğa karşı ulusal bağımsızlık için ileri!
- ★ Faşizme geçit vermemek, demokrasiyi geliştirmek için ileri!
- ★ Şovenizme karşı eşitlik ve özgürlük için ileri!
- ★ Savaşa ve savaş kışkırtıcılığına karşı barış için ileri!
- ★ Savaşsız bir dünya, sömürüsüz bir Türkiye için ileri!
- ★ Yaşasın tüm demokrasi güçlerinin güç ve eylem birliği!

ANKARA İLİNE İLİŞKİN
M.Y.K. KARARI VE EKLERİ

Ankara İl Yönetim Kurulu'nda ortaya çıkan durum üzerine Merkez Yönetim Kurulumuzun 30.3.1980 gün ve 85/1 sayılı kararı ve ekleri aşağıdadır.

MERKEZ YÖNETİM KURULU KARARI

«Merkez Yönetim Kurulu üyeliği ile birlikte Ankara İl Başkanlığı görevini de yürütmekte iken Kurulumuzun son toplantısında Merkez Kitle Örgütleri Bürosu sekreterliğine seçilen Zeki Kılıç yoldaşımızın, bu seçimden hemen sonra Ankara İl Başkanlığı'ndan düşürülmesine yol açan Ankara İl Yönetim Kurulu'nun dört üyesinin hazırladığı «güvensizlik» önergesini, önergenin üçe karşı dört oyla kabulü üzerine bu karara karşı oy kullanan iki üyenin «karşı oy yazısı»nı, bu karar üzerine, Başkanlık Kurulu ve Merkez Yönetim Kurulu üyeliği görevlerinden affını isteyen Zeki Kılıç'ın af dileğini ve Kurulumuzda konuya ilişkin olarak yapılmış, olayın boyutlarını sergileyen daha geniş sözlü bilgi aktarımı ve açıklamaları dikkatle değerlendiren ve dörtlü önergede Kılıç yoldaşımız hakkında ileri sürülen iddiaları bütünlüğü içinde ele alan Kurulumuzca, özellikle;

a) (İl örgütümüzün çalışmalarının «bilimsel sosyalistleşmesi») biçiminde önergede yer alan ifadenin ve gerek önergenin bütünü, gerek Kurul'daki açıklamalar ışığında buna dayanak olan görüşün ve Parti'ye bakış açısının, Büyük Kongre'mizin «Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'nin somut koşullarının bilimsel sosyalist açıdan somut tahliline dayanan programı ve işçi sınıfı partisine özgü tüzüğü ile, saptadığı strateji ve taktiklerle, denenmiş kadroları ve başarılı geçmişiyle, işçi sınıfımızın uzun bir tarihi olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenişidir ve bu mücadelenin yürütücüsü ve geliştiricisidir» kararında ifadesini bulan Partimizin bilimsel sosyalist niteliğini tartışma konusu yaparak bu niteliği bulandırıcı olmakla kalmayıp son olarak «Tek Parti, Tek Cephe» kararımız ile bu kararı açıklayan Genel Başkanımızın konuşmasındaki uyarılara karşın yinelenmiş bulunmasının, sonuçta Parti'yi nesnel olarak red ve inkara yol açabilecek bir tutarsızlığı ortaya koyduğu,

b) Diğer yandan, Ankara İl Yönetim Kurulu'nun aynı zamanda MYK üyesi olan başkanının, Başkanlık Kurulu'na seçilmesinin hemen sonrasında İl Başkanlığı'ndan düşürülmüş olmasının, MYK'nın bu kararını dikkate almamış olması açısından ayrıca düşündürücü olduğu ve tüm bunların, Parti'nin bilimsel sosyalist niteliğinin çelikleştirilmesine olduğu kadar Parti birliğine de olumsuz yönde etki yaptığı gerçeklerinden hareketle,

1 — Bu duruma yol açan üyeler hakkında, ayrıca bir disiplin kovuşturması yoluna gidilmeksizin Ankara ilimizin, olanak bulunacak ivedilikle erkene alınacak kongresinde, kongrenin temel görevlerinin yanında bu konunun da demokratik merkeziyetçi kurallar çerçevesinde ve aşağıdan yukarı denetim mekanizması içinde kesin çözüme kavuşturulmasına;

2 — Bu kararın alındığı tarihe kadar il başkanını seçmemiş ve boşalan kurul üyeliği için üst kurula adaylar önermemiş bulunduğu anlaşılan Ankara İl Yönetim Kurulu'nun, tüzüğün gerektirdiği bu görevlerini ivedilikle yerine getirmesi konusunda dikkatinin çekilmesine;

3 — Bu kararın, bağlı ilçe yönetim kurulları ve çalışma ekip başkanlıkları eliyle tüm Ankara il örgütü üyelerine duyurulmakla birlikte, ayrıca bu karar, dörtlü önerge, karşı oy yazısı örneklerinin topluca Parti merkez yayın organında yayınlanarak tüm parti üyelerinin bilgisine sunulmasına, karar verilmiştir.»

DÖRTLÜ ÖNERGE

İl Yönetim Kurulu Başkanlığına,

İl Başkanı Zeki Kılıç arkadaşımızın,

1 — Sınıf mücadelesinin hızla tırmandığı günümüzde ve bu süreçte, anti-faşist mücadele, Büyük Kongre kararımız olan her hal ve şartta çalışma, İl örgütümüzün çalışmalarının «bilimsel sosyalistleşmesi» gibi, örgütümüzün ve buna bağlı olarak Kurulumuzun görevlerini tarif, kavrayış ve somutlanışına ve bunlara ilişkin uygulamalarda kurul kollektivitesine aykırı düştüğü,

2 — Kurul içinde ve kurul olarak il örgütüne ideolojik, politik ve örgütsel önderlik işlevini bu nedenle yerine getiremiyeceğinin ortaya çıktığı,

3 — Bu çerçevede:

a) Kendi iradesini kurul iradesinin yerine koyan davranışlarıyla Kurul çalışmalarını zaafa uğrattığı ve bu tutumu sürdürmekte ısrar ederek Kurul çalışmalarının ciddi bir bunalıma düşmesine neden olduğu,

b) Tüm uyarılara rağmen Parti ve kurul sorunlarına, Kurul üyesi arkadaşlara öznel bir yaklaşımı sürdürdüğü,

c) Kurulun kollektif kararlarını uygulamakta İl Başkanı olarak gereken sorumlulukta davranmadığı, erteleyici ya da bu kararları uygulama yerine kişisel görüşlerine göre hareket esas aldığı,

4 — Son olarak yeni bir göreve atanmış olmasına ve bu görevle İl Başkanlığını birlikte sürdürmesinin nesnel olanaksızlığına rağmen kendi ifadesiyle «hesaplaşmak» için İl Başkanlığından ayrılmayacağını beyan ettiği,

5 — Kuruldaki defalarca uyarıya ve son iki kurul toplantısında beliren görüşlere rağmen bu tutumunu sürdürerek Parti faaliyetleri, kurul etkinliği açısından son derece ciddi bir durumun doğmasına yol açtığı için,

SONUÇ

Partili sorumluluğumuzun gereği, İl Yönetim Kurulu'na, bu önergeyle, Zeki Kılıç arkadaşın İl Başkanlığı görevinden alınmasını öneriyoruz. Saygılarımızla.

Reşat Kadayıfçılar	Semih Kumbasar
(imzası)	(imzası)
Abdülkadir Kahraman	Mehmet Aközer
(imzası)	(imzası)

KARŞI OY YAZISI

İl başkanı Zeki Kılıç yoldaşımızın görevden alınmasına ilişkin gerekçeli karara karşı oy gerekçelerimizdir.

1 — Kurul çalışmalarımızın sınıf mücadelesinin hızla tırmandığı günümüz koşullarında, olması gereken noktanın gerisinde kaldığını açıkça saptamak gerekmektedir. Bugün daha da belirgin olan eksiklik ve yetersizliklerimizin uzunca bir süredir kendini hissettirmekte olduğu da açıktır.

Kurul çalışmalarımızda var olan ve çeşitli öznel ve nesnel nedenlerden kaynaklanan bu durumun tek bir «ana neden»e ve hele «ana neden» olarak «il başkanı yoldaşımızın yetersizliği» iddiasına indirgeme yönünde önergeye temel olan gerekçede ifadesini bulan tutum, bu tutumu esas alan yoldaşlarımızın kurulumuzun kollektif sorumluluğunu gerektiği biçimde ele alamamaları sonucunu yaratmaktadır. Diğer taraftan yazılı gerekçeye koşut olarak yapılan sözlü açıklamalarda ise «il başkanı yoldaşımızın yetersizliği» iddiasının tek bir «ana neden» olarak görülmesi konusunda önerge sahibi dört yoldaşımızın aynı görüşü paylaşmadıkları da gözönünde tutulursa, bu nokta önergenin kendi içinde çelişkili ve şekillenmemiş bir yanı olarak ortaya çıkmaktadır.

2 — Kurulumuzun çalışmalarındaki eksiklik ve yetersizliklerin kurul yapısındaki değişiklikleri ilgilendiren yanı üzerinde kurulumuzca bugüne kadar uzun boylu bir çalışma yapılmış, sonuçlara varılmış değildir. Ancak konu kurulumuzun gündemine şimdiye kadar hiç gelmemiş de değildir. Bundan bir süre önce, İl Başkanı yoldaşımız tarafından, il başkanlığına ilişkin olarak da kurulumuzun düşüncesine başvurulmasına karşın; sorunun, o dönem gündeme getirilmemiş olması, buna karşın bugün bir «güvensizlik» önergesine başvurulmuş bulunması önergenin veriliş mantığının şekillenmemiş bir başka yanına işaret etmektedir.

3 — Bugün İl Başkanı yoldaşımızın Başkanlık Kuruluna seçilmiş olması sonucunda, konunun İl Başkanı yoldaş tarafından, erkene alınması mümkün bir kongreye kadar ve iki yıla yaklaşan bir dönemin muhasebesinin kongrede kurul tarafından bir bütün olarak yapılması görevine bağlı olarak, çok kısa bir süre için iki görevin birlikte ele alınabilirliğine dikkat çekilerek ve konu bu kapsamda tutularak kurul üyelerinin görüşlerine başvurmak üzere gündeme getirilmesine karşın, sorunun dört yoldaşımızca önergede yer alan hususlar çerçevesinde tartışmaya getirilmesi ile tartışma, «iki görevin bir arada yürütülmesinin nesnel olanaksızlığı» noktasından kaydırılmış olmaktadır.

Tartışma dönemiyle birlikte daha da açık bir

biçimde ortaya çıkmış olan eksikliklerimizin süratle, ama aynı zamanda serinkanlılıkla aşılması, «Tek Parti, Tek Cephe» politikamızın yaşama geçirilmesi için eyleme yönelik görevlerimizin başarılması, Partimizi eylem hattından geri bırakabilecek her türden yaklaşımdan geri durulması gereken bir dönemde;

a) Sorunun gündeme geçiriliş biçim ve zamanına dikkati çeker, Başkanlık Kurulumuzun üyesi ve İl Başkanı yoldaşımıza ilişkin olarak gerekçenin birinci ve ikinci maddelerinde öne sürülen hususların son derece ciddiye alınması gereken bir karaktere sahip olduğu gerçeğinden hareketle;

Bu iddiaların, iddiaları öne süren yoldaşlarımızın niyetlerine olan yoldaşça inancımızı saklı tutarak, yoldaşlarımızın niyetlerine bağlı olmaksızın, dile getiriliş ve formüle ediliş biçimiyle, İl Başkanı ve aynı zamanda Başkanlık Kurulu üyesi olan Zeki Kılıç yoldaşımızın «bilimsel sosyalist» niteliği hakkında yargıya varmakla eşanlamlı olacak ölçüde ciddi, ve ağır iddialar olduğu yönündeki kanımızı belirtir ve bu türden dile getirilmiş iddiaların Parti hareketimiz açısından getireceği zararlara ve sorumluluklara dikkati çekeriz.

b) Üçüncü madde ile işaret edilen ve İl Başkanı yoldaşımızın iradeci, öznel ve kurul kararlarını uygulamamakta ısrarlı gösteren iddiaların dayanıksız olduğunu ve bir «güvensizlik» önergesine konu yapılmasının, ancak yoldaşlarımızın öznel yaklaşımları sonucu mümkün olabileceğini belirtiriz.

c) Öne sürülen ve ancak erkene alınması gereken bir kongre ile aşılabilecek ölçüde ciddi iddialar karşısında Zeki Kılıç yoldaşımız tarafından İl Başkanlığından ve kuruldan ayrılmamanın esas alınmasının tutarlılığına ve aynı zamanda bir görev olduğuna dikkati çeker, farklı bir duruma ilişkin olarak söylenmiş olan «hesaplaşma» sözcüğünün kuruldaki dikkati çekmelere karşın, önergedeki biçimiyle tekrarlanmasını doğru bulmadığımıza işaret ederiz.

d) Partimizin birliğini koruyup pekiştirmenin en temel görevimiz olduğunu, bu en temel görevin sınıf hareketinin politik birliğinin sağlanması yönündeki görevlerimizle yaşamsal bir bağa sahip bulunduğunu bir kez daha hatırlatır; sorunlarımızı, propaganda, ajitasyon ve örgütlenme görevlerimizi süratle öne alarak ve serinkanlı, uyumlu, öznellikten uzak, uçlara çekilmeyen ve bizi eylem hattından uzaklaştırmayan tartışmalar ile aşabileceğimizi ve çözebileceğimizi belirtir, eksikliklerimizin bir anda aşılmasını bekleme ve zorlama yönünde iradeciliğe düşmeme; ancak, eksikliklerimizin giderilmesinin ivediliğini de bir an bile unutmama yönündeki görevlerimize işaret ederiz.

SONUÇ

Yukarda açıklanan nedenlere ve özellikle önergeyi veren yoldaşlarımızın da iradeleri dışında Partimizde bir belirsizlik ve kutuplaşma ortamı doğurabilecek karakterine ve sonuçlarına bağlı olarak, İl Başkanı yoldaşımızın görevden alınmasına karşı oy kullandığımızı, sorunun çözümünü Partimizin birliği kıskançlıkla gözetilerek erkene alınması Genel Merkezimize önerilecek bir il kongresinde il başkanımızın başkanlığında, kurul olarak kollektif sorumlulukla ve il örgütümüzün çalışmalarının muhasebesinin yapılmasına olanak tanınmasında ve il örgütümüzün yeni bir il yönetim kurulu yapısı oluşturmasında gördüğümüzü belirtiriz.

Abdurrahman Atalay (imzası) Neşet Kocabıyıkoğlu (imzası)

PARTİMİZİN 5. YILI, GENEL BAŞKANIMIZIN 70. YAŞGÜNÜ KUTLAMALARI İÇİN İLERİ!

26 NİSAN'DA İSTANBUL SPOR VE SERGİ SARAYI'NDA TOPLANTI YAPILIYOR

Partimizin yeniden kuruluşunun 5. yılı ve Genel Başkan Boran yoldaşımızın 70. yaşgünü kutlama toplantıları bütün örgütlerde yapılacak. Merkez Yönetim Kurulu'nun son toplantısında alınan karar gereğince bütün örgüt birimleri bu yönde hazırlık yapacaklardır.

Partimizin 5. kuruluş yıldönümü ve Genel Başkanımızın 70. yaşgünü merkezi olarak İstanbul Spor ve Sergi Sarayında yapılacak toplantı ile kutlanacaktır. Bu toplantıda bütün il ve ilçe yönetim kurullarından örgütleri temsilen gelecek heyetler Merkez Yönetim Kurulumuzla birlikte Genel Başkanımıza 70. yaşgününde iyi dileklerini iletecеklerdir. Başkanlık Kurulu örgütlerden gelecek heyetlerin, günün koşulları da dikkate alınarak, 1 veya 2 kişiden oluşan heyetler olmasını kararlaştırmıştır. Toplantının yapılacağı il olan İstanbul'da ise bütün üye ve aday üyeler bu çalışmaya katılacaklardır.

Daha da güçlendirilmiş, daha da çelikleştirilmiş bir Türkiye İşçi Partisi! Silahımız Partimiz, Önderimiz Boran!

İşçi Sınıfı Militanı Hüsamettin Güven'i Kaybettik

Hüsamettin Güven yoldaşımız 1971 yılında diğer parti yöneticileri ile birlikte Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde yargılanırken ilk savunmasını şu sözlerle tamamlıyordu: «Bay savcı ne derse desin, tarih hükmünü yürütmekte, çarklar ileriye doğru dönmekte ve dünya sosyalizme doğru hızla yol almaktadır. Bu gidişe biz işçiler ve sosyalistler gereği kadar hizmet edebiliyorsak, tarihe karşı görevimizi yerine getiriyoruz demektir.»

Hüsamettin Güven yoldaşımız yaşamının son anına kadar bu görevini yerine getirmek için uğraş verdi. 1963'de Türkiye İşçi Partisi Zonguldak il kurucusu oldu. Maden işçisiydi. Faşist uygulamaların alabildiğine yürürlükte olduğu dönemlerde Zonguldak'ta maden işçiliği yapmıştı. Güven yoldaşımız o günleri şöyle anlatırdı: «30 yıllık çalışma hayatımda zaman zaman hortlayan bu uygulamanın (faşist uygulamaların) sınıfımın üzerinde ne amansız uygulamalar yaptığını çok iyi bilirim. 1946 yılı öncesi Zonguldak'ta uygulanan mecburi iş mükellefiyetini bizzat yaşadım. İşçiler kırbaçla en amansız bir biçimde çalıştırıldılar. İşletme için, maden kömürü çeken katır biz işçilerden daha kıymetli idi. Çünkü, katır para ile alınırdı. İşçiler ise bedava...»

Hüsamettin Güven geçmiş dönem Türkiye İşçi Partisi'nde il başkanlığının yanında Genel Yönetim Kurulu üyeliği, daha sonra Merkez Yürütme Kurulu üyeliği ve Genel Sekreterlik görevlerini yürüttü. MDD ve Aybar sapmalarına karşı kararlıca karşı durdu. Aybar'ın 1970 Ocak ayında partiden ayrılmasından sonra Boran yoldaşımızla birlikte genel sekreter seçildi ve bu görevini 4. Büyük Kongreye kadar sürdürdü. 1971'de Parti kapatıldığında Merkez Yürütme Kurulu üyesi bulunuyordu.

Hüsamettin Güven, gerek sendikal gerekse politik mücadelede en önde savaşan bir işçi sınıfı militanı idi. Zonguldak'ta iş bulamaz hale gelince İstanbul'a geldi. İstanbul'da ilk çalıştığı yer Sungurlar fabrikası idi. Sungurlar direnişinde Hüsamettin Güven yoldaş en önde kavga veriyordu. Daha sonra burada da işine son verdiler. 12 Mart sıkıyönetimi onu Topkapı'da çalıştığı fabrikadan gözaltına aldı. Parti davasında ise boynunu bükmeden dimdik duranlar arasında idi. 15 yıla mahkûm oldu.

Hüsamettin Güven yoldaş, günlük yaşamında içten, espirili bir kişiliğe sahipti. Bu espirili kişiliğini 12 Mart cezaevlerinde de kaybetmedi. Savunmasında Askeri Savcı'nın ve Mahkeme heyetinin sürekli uyarılarına sebep oluyordu. Bunlardan biri iddianamede yer alan ve Partimizin «emeğe göre gelir» ilkesinden dolayı suçlanmasına karşı söylediği şu sözler olmuştu: «Bugünkü düzende emeğe göre gelir dağılımı yerine, sömürüye göre bir gelir dağılımının varlığının Bay Savcı tarafından itiraf edilmesi beni gerçekten eğlendirmektedir. Türkiye'de emeğe göre gelir ilkesi yerine ne konması ve neyin benimsenmesi istenmektedir? Soyguna, sömürüye ve talana göre mi?»

Hüsamettin Güven yoldaş partili kimliğinden her zaman onur ve gurur duydu. Partili kimliğini her zaman, sıkıyönetim mahkemelerinde de yükseklerde tuttu. İddianamede Partimizin bir sınıf partisi olması, bilimsel sosyalizmi benimsemiş olması suçlamasına karşı şunları söyledi: «Biz, bir sosyalist ve Türkiye İşçi Partili olarak, açıkça partimizin bir sınıf partisi olduğunu ilan etmekten kıvanç duyarız. Sınıf partisi olduğumuzu ispatlamak Bay Savcı'nın değil, bizim görevimizdir.»

Hüsamettin Güven yoldaşımız diğer birçok maden işçisi gibi olgun ve verimli olması gereken çağında, 55 yaşında aramızdan ayrıldı. Ama yaşadığı yıllarda bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin yılmaz ve uzlaşmaz bir savaşçısı idi ve öyle bilinip, öyle hatırlanacaktır.

MERKEZ KURULLARININ YENİ KARARLARI

★ KONGRELER DÖNEMİ BAŞLADI, BÜYÜK KONGRE AĞUSTOS'DA

Merkez Yönetim Kurulumuz, son toplantısında aldığı kararla Büyük Kongre'mizin erkene alınmasını öngörmüş ve «Kongreler Dönemi»ni başlatmış bulunuyor. Tüm örgütlere genelgeyle bildirilen bu karara göre, 31 Temmuz akşamına kadar yerel kongreler tamamlanmış olacaktır. Aynı karar uyarınca ilçe kongreleri en geç 30 Haziran 1980 akşamına kadar bitirilecek, Temmuz ayında da il kongreleri yapılacaktır. Bununla birlikte, bağlı ilçe kongreleri daha önce tamamlanan illerimiz Temmuz'dan önce de il kongrelerini yapabileceklerdir.

Aynı karar uyarınca **Üçüncü Büyük Kongre**'miz Ağustos ayı içinde toplanacaktır.

Genel Sekreter Sargın, Kongreler genelgesinde «üçüncü dönem yerel kongrelerimizin de, daha önceki dönemlerde olduğu gibi Partimize yaraşır bir olgunluk içinde geçeceğine, sunulan raporlar ve alınan kararlarla olduğu gibi yapılan seçimlerle de önümüzdeki zorlu dönem çalışmalarımızın üstesinden gelecek bir örgütsel yapıyı ve kadrolarını yansıtacağına içten inanarak kongre çalışmalarında görevli bütün yoldaşlara başarı dileklerini» iletmiştir.

★ BAŞKANLIK KURULU'NDA YER DEĞİŞTİRME VE SEÇİMLER

Çark Başak'ın geçen sayısında yeni merkez bürolarının oluşturulduğu ve «Dış İlişkiler Bürosu» ile «Sendikalar Bürosu»nun Merkez Yönetim Kurulu üyeleri arasından seçilecek sekreter yardımcılarının da Başkanlık Kurulu'nun çalışmalarına oy hakkı olmaksızın katılacakları belirtilmişti.

Yeni büroların oluşturulması dolayısıyla Başkanlık Kurulu'nda yapılan yer değiştirmeler ve yeni seçimler Merkez Yönetim Kurulu'nun son toplantısında tamamlanmıştır. Buna göre, Eğitim, Bilim ve Araştırma Bürosu sekreterliğinden ayrılan Yavuz Ünal Sendikalar Bürosu sekreter yardımcılığına, Kitle Örgütleri Bürosu sekreterliğinden ayrılan Osman Sakalsız da Dış İlişkiler Bürosu sekreter yardımcılığına seçilmişlerdir. Ünal ve Sakalsız yoldaşların ayrılmasıyla boşalan büro sekreterliklerine de sırasıyla Orhan Siller ve Zeki Kılıç seçilmiş bulunmaktadırlar.

Çark Başak'ın geçen sayısında Genel Başkanımız B. Boran hakkında yaptığı iki seçim konuşmasından dolayı 142. maddenin ihlali iddiasıyla birlikte Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi'nde dava açıldığı belirtilmişti.

Boran'ın duruşması 25 Mart günü Ankara'da başladı. Değişik yörelerden partili avukatların müdafi olarak katıldığı duruşmada yapılan sorgusunda Boran şunları söyledi:

«İddianamede, 14 Ekim 1979 günlü Kısmi Senato ve Milletvekili Seçimlerine ilişkin olarak Türkiye Radyo ve Televizyonu'ndan yaptığım konuşmalar nedeniyle, TCK'nun 142/1-3. maddelerini ihlal ettiğim iddia edilmektedir.

Yaptığım konuşmalar, iddianamede de belirtildiği gibi, seçim konuşmalarıdır. Bu konuşmalarım, Anayasa'nın tanıdığı demokratik hak ve özgürlükler çerçevesindedir.

İddianame, herşeyden önce, Anayasa'mızın tanıdığı hak ve özgürlükleri ortadan kaldırıcı mahiyettedir. Anayasa'nın 2, 4, 11, 12, 20, 21 ve 33. maddelerine açıkca ters düşmektedir.

Yine iddianamenin mantığı hukuk kuralları ile de çelişmektedir. Bir konuşmada tek tek cümleler ve cümle parçacıkları alınarak suçlama yoluna gidilemez. Konuşmanın tümü, tümünden kastedilen amaç, ancak suçlamaya kaynak olabilir. İddianameye alınan cümle ve cümleciklerde dahi TCK'nun 142/1-3. maddelerine aykırı bir durum yoktur.

Konuşmalarımın tümü ise yukarıda belirttiğim gibi seçim konuşmalarıdır. Bu konuşmalarda sosyalist bir parti olarak seçmenden oy istemekteyiz. Bu nedenle de konuşmalarda Türkiye'nin somut durumuyla diğer partilerin halkı aldatma yöntemleri açıklanmıştır.

Hukuk prensiplerine açıkca ters düşen iddianame, aynı zamanda, Türkiye'yi bugünkü çıkmaz duruma düşürenlerin sürekli iktidarda bulunmuş olan burjuva partileri olduğu gerçeğinin açıklanmasını ve eleştirisini de önlemeye çalışmaktadır.

Yine iddianame, burjuva partilerinin yaptıkları demagojinin de açığa çıkartılmasını önleme gayretindedir. İddianame şahsımda çok partili siyasi hayatımızda, işçi sınıfı partilerini ve onların dünya görüşlerini mahkum etmeye kalkışmaktadır.

İddianamenin hukuksal geçersizliğini savunmamda açıklayacağım. İddianameye alınan cümleler tarafımdan 17 yıldır TBMM dahil defalarca söylenegelmiş sözlerdir. Anti-demokratik önlem-

KADIN SEKSİYONLARINI ETKİNLEŞTİRMEK İÇİN İLERİ!..

Faşist tırmanışın hızlandığı, faşist bir diktatörlük tehlikesinin gelip kapıya dayandığı koşullar kitlelerin hareketlenmesi ile birlikte yer alıyor. Birbiri ardına yapılan devalüasyonlar ve zamlar yaşamı tüm emekçiler için her gün daha çekilmez hale getiriyor. Kitlelerin hareketlenmeleri çeşitli biçimler altında gelişiyor. Direnişler, grevler, gösteriler kitlesel boyutlar kazanıyor.

Kitlelerdeki bu hareketlenme kendini kadınlar arasında, özellikle emekçi kadınlar arasında da, gösteriyor. Direnişlerde, grevlerde, gösterilerde kadınlar giderek artan ölçülerde yer alıyor.

Bununla beraber, kadın hareketinin örgütlenme düzeyi henüz istenilen düzeyden daha geri bir durumdadır. Varolan örgütlenmeler ise, anti-demokratik baskılar altında tutulmak isteniyor. Bu örgütlenmelerde, kuruluşlarından gelen olumsuzluklar ve hareketin kitleselleşmesini önleyen yanlış yaklaşımlar yine değişik ölçülerde kendini gösteriyor.

Kadın hareketinin etkinleştirilmesi ve kitleselleştirilmesinde kadın seksiyonları önemli işleve sahiptir. Bu konuda bazı il örgütlerinin attıkları adımlar önemli bir potansiyeli ortaya koyuyor. Kadın seksiyonlarının yönlendiriciliği altında kadın üyeler etraflarında yandaşları toparlıyorlar ve birleşik eylemlere girişiyorlar. Bununla beraber, bu çalışmaların tüm yerel örgütleri kapsadığını söylemek mümkün değildir. Varolan kadın seksiyonlarının ise süratle güçlendirilmeleri gerekiyor.

Başkanlık Kurulu 9 Nisan 1980 günü yaptığı toplantıda kadın çalışmalarını değerlendirdi ve tüm örgüt birimlerine bir genelge yayınlanması kararı aldı. Bu karar gereğince:

1 — Kadın seksiyonlarını henüz oluşturmamış örgütler bu konuyu gündemlerine alacaklar ve hızla kadın seksiyonlarının kurulmasına girişeceklerdir.

2 — Kadın Seksiyonlarını kurmuş olan örgütler, bu seksiyonların daha da güçlendirilmesi için gereken önlemleri alacaklardır.

3 — Kadın Seksiyonlarının yürüttükleri çalışmaların ulaştığı boyutları, sorunları ve önerileri içeren raporlar en geç 10 gün içinde Genel Merkez'e iletilecektir.

4 — Kadın Seksiyonları, il yönetim kurullarının yönetiminde yörede geliştirilen birleşik eylemin içinde etkin bir biçimde yer alacaklardır.

Kadın hareketinin etkinleştirilmesi ve kitleselleştirilmesi Parti örgütlerinin ve kadın seksiyonlarının eylem içinde yer almaları, girişken ve disiplinli bir çalışmayı örgütlemeleriyle daha ileri boyutlara ulaştırılacaktır.

BORAN'IN SORGUSU YAPILDI

MUTLUAY 159'DAN YARGILANIYOR

lerin ve baskıların artırıldığı bu dönemde seçim konuşmalarım dolayısıyla böyle bir iddianame hazırlanmış ve böyle bir dava açılmış olması bu anti-demokratik gidişin ayrı bir göstergesi olmaktadır.»

Öte yandan, Merkez Basın Bürosu Sekreteri Gündüz Mutluay hakkında da 14 Ekim seçimleri öncesinde yayınlanan «Adayları Tanıtma» broşüründeki jandarma zulmü ibaresinden dolayı devletin emniyet kuvvetlerini tahkir ettiği iddiasıyla TCK 159'ncu maddesini ihlalden İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açılmış ve duruşma safhası başlamış bulunuyor.

Öğrenildiğine göre, 14 Ekim radyo ve televizyon konuşmalarına ilişkin olarak haklarında soruşturma açılan AP Genel Başkanı Demirel ve MHP Genel Başkanı Türkeş hakkında takipsizlik kararları verildiği gibi, TRT'de TSİP adına konuşan Gani Sungur hakkında da «yapacağı konuşmanın metni daha önce Yüksek Seçim Kurulu kararıyla yayından kaldırıldığı halde» «yasaklanan metnin aynı mahiyette konuşma yaptığı» iddiasıyla açılan soruşturma da «üç aylık zaman aşımı süresi dolmuş bulunduğu» gerekçesiyle takipsizlik kararı verilmiş bulunmaktadır.

Boran'ın Yargılanmasına Karşı Protestolar Giderek Yoğunlaşıyor

Genel Başkanımızın Sıkıyönetim Mahkemesi'ne verilmesi ve faşist 142. maddeden yargılanmaya başlaması dünyanın demokrat, ilerici ve bilimsel sosyalist kamuoyunda yankısını bulmakta ve şiddetli protestolara yol açmakta gecikmedi.

Belçika Kadın Hareketi Derneği Türkiye Hükümetine gönderdiği telgrafla olayı kınarken Demokrat Hukukçular Derneği de yayınladığı bildiride olayı ve Türk Ceza Kanununun 142. maddesinin faşist niteliklerini sergilemekte ve «ülkede terör estiren ve yıllardır nerdeyse hiç cezalandırılmaksızın siyasi cinayetlerini yoğunlaştıran neofaşist militer ve yarı askeri gruplara ciddi hiçbirşey yapılmamış gibi görünmektedir» demektedir. Bildiri şu sözlerle son bulmaktadır: «Bu ülkede yurttaşların hak ve özgürlüklerini serbestçe kullanabilme ve örgütlenebilme haklarına saygılı olunması amacıyla Behice Boran ve Türkiye'nin bütün Demokratik ve Barışsever güçleriyle tam bir dayanışma içinde olduğumuzu belirtiriz.».

AKEL: «OLAYI ŞİDDETLE PROTESTO EDERİZ»

Kıbrıs işçi sınıfının partisi AKEL'in Genel Sekreteri Ezekias Papaioannou Başbakan Demirel'e çektiği telgrafta Boran'ın mahkeme sevkini «şiddetle protesto» ve «faşist kanunların iptalini ve tüm politik tutukluların özgürlüğe kavuşturulmasını talep etmektedir.

DRAPEAU ROUGE: «DAHA GEÇEN YIL YOLDAŞLARININ ÖNÜNDE TUTUKLANMIŞTI»

Belçika K.P. organı Drapeau Rouge gazetesi, 2 Nisan tarihli sayısında olaya sütunlarında yer vererek Boran'ın mücadeleci geçmişini okuyucularına kronolojik olarak bir kez daha hatırlatmakta ve son olarak «geçen yıl 1 Mayıs kutlamalarının yasaklanmasını protesto etmek üzere yoldaşlarının önündeyken tutuklandığını» belirtmekte ve sıkıyönetim mahkemesindeki duruşma safahatını aktarmaktadır.

İNGİLTERE K.P.: «DEMOKRASİ İDDİASINDAKİ BİR ÜLKE İÇİN SAVUNULAMAZ BİR DURUMDUR BU»

Büyük Britanya K.P. Genel Sekreteri Gordon Mc Lennan Başbakan Süleyman Demirel'e gönderdiği mektupta şunları söylemektedir:

«Sayın Başbakan,

Dikkatim, bana ulaşan bilgilerden Ankara Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nde yargılandığını öğrendiğim Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın durumuna çekildi.

Görünüşte suçlama genel bir nitelik taşıyor: «14 Ekim seçimleri öncesi seçim konuşmalarında komünizm propagandası yapmak.»

Beni şaşırtan, dünyaca tanınan bir politik kişinin, böyle bir suçlama ile 1980 yılında yargılanıyor olmasıdır. Demokrasi olma iddiasındaki bir ülke için bu bence savunulamaz bir durumdur. Türk Ceza Kanununun 1936'da Mussolini'nin Ceza Kanununun 142. maddesine göre yargılanmakta oluşu bile yalnızca, bu olayın daha köklü bir eleştirisini gerekli kılar. 7,5 yıla kadar mahkumiyeti istenilen Bayan Boran'ın özgürlüğüne yönelen bu tehdit karşısında, hükümetinizden Bayan Boran'a karşı yapılan suçlamanın kaldırılmasını sağlayacak gerekli adımları atmasını talep ediyorum.»

İ.K.P.: «DÜŞÜNCELERİNİ YAYMA HAKKINI KULLANMAKTAN ALIKONAMAZ»

İtalyan K.P. sekreterliği Başbakan Demirel'e gönderdiği telgrafta şu görüşlere yer vermektedir:

«Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın askeri mahkeme önüne çıkarılmasını endişe ile karşıladık. Bayan Boran'ın düşüncelerini yayma hakkını kullanmaktan dolayı bir kez daha hapishaneye girmemesi için müdahale etmenizi rica ederiz.»

DSF VE U.D.H.Ö. TEMSİLCİLERİ: «BASKILARIN EN SON ÖRNEĞİ BORAN'IN MUSSOLİNİ YASALARIYLA YARGILANMASIDIR»

Bir süre önce Türkiye'de geniş bir inceleme yaparak insan hakları konusunda bilgi olan iki uluslararası örgütün, Dünya Sendikalar Federasyonu ile Uluslararası Demokratik Hukukçular Örgütü'nün temsilcileri birlikte düzenledikleri basın toplantısında aydınlar, sendikacılar ve demokratik örgütlerin üzerindeki baskıların yoğunlaştığını belirterek «Türkiye'de şu anda açıkça faşist denilebilecek bir rejimden bahsetmek erken olmakla birlikte ülkeyi hızla faşizme sürükleyen koşullar mevcuttur; tıpkı Almanya'da Hitler'in iktidara geliş öncesine benzeyen bir dönem yaşanmaktadır» demişlerdir.

Demirel'in dört aylık iktidarı süresinde 46 bin kişinin gözaltına alındığına dikkati çeken örgüt temsilcileri «bu baskıların en son örneği, demokrasi davası uğrunda verdiği yürekli mücadeleden ötürü Türkiye'de en geniş çevrelerin saygısını kazanmış bulunan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın sıkıyönetim mahkemesi önünde Mussolini yasalarıyla yargılanmasıdır» demişlerdir.

BİRLEŞECEĞİZ, SAVAŞA

İstanbul Bölge Temsilciler Toplantısı Başkanlığına sunulan ve toplantıda hazır bulunan tüm yönetim kurulları ve çalışma ekip başkanlarının alkışlarıyla Tekstil ve Maden-İş Genel Başkanlıklarına iletilmesi kabul edilen «Dayanışma Mesajı»nda şöyle deniyordu:

«Tekelci burjuvaziyle, sınıf mücadelesinin en sıcak alanlarında karşı karşıya olan üyeleriniz sınıfımızın onurudur. Verilen kavga emperyalizmin, tekelci burjuvazinin dayattığı açlık, yıkım politikasına, faşizm tehdidine ağır darbeler indiriyor.

Tekelci burjuvazi en bunalımlı dönemini yaşıyor. Ekonomik açmazları, siyasi çözümsüzlüklerle bütünleşiyor. Gerici AP hükümeti, «ya biz, ya cunta, seç seçebilirsen» diyor.

Çözümsüz olan burjuvazidir. İşçi sınıfının çözümü vardır. Tekellere, emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı demokrasi güçlerinin ortak iktidarı, halkımızı kurtuluşa götüren yolu açacaktır. Demokrasi güçleri bu amaç uğruna bir araya geliyor, Tek Cephe'nin adımları atılıyor.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin saldırılarının ağırlaştığı bir dönemde, uzlaşma yerine, TİSK'in, MESS'in kavgaya davetini kabul ederek grev alanlarına çıkma kararlılığınız, işçi sınıfı ve emekçi halkımız içinde coşkuyla karşılanmıştır.

Türkiye İşçi Partisi İstanbul Bölge Temsilciler Toplantısı'na katılan mücadele arkadaşlarınız, örnek kavganızı bir kez daha kutlar, aktif dayanışmadan duyulan kıvancı dile getirir.

— Selam baskı ve tehditlere boyun eğmeyen grevci kardeşlerimize!

— Selam demokrasi güçlerinin dayanışmasına!

— Faşizme karşı eylem ve cephe birliği için ileri!

— Birleşeceğiz, savaşacağız, kazanacağız.»

Maden-İş Sendikası Merkez Grev Komitesi Başkanlığı'nın bu mesaja gönderdiği cevap yazısında ise dayanışma mesajında «dile getirilen görüşlere ve yığınsal grev savaşımlarıyla dayanışma kararlılığına özel değer verildiği» belirtilerek «emperyalizmin, NATO'nun ve tekellerin ekonomik ve siyasal egemenliğine karşı savaşımın tarihsel başarısı»nın «herşeyden önce ulusal bağımsızlık ve demokrasi güçlerinin örgütlü, kalıcı eylem ve cephe birliğinin bir an önce kurulmasına» bağlı olduğu vurgulanmakta ve mektup şu satırlarla son bulmaktadır:

«Başarı, haklı talepleri, onurları ve özgürlükler için grev boylarında direnen işçilerin, sendikalarının ve onlarla dayanışma içinde olan güçlerin olacaktır.»

BORAN: METAL İŞÇİLERİ MUTLAKA BAŞARIYA ULAŞACAKLARDIR

Toplu sözleşme görüşmelerinin MESS tarafından çıkmaza itilip grevin kapıya dayandığı günlerde yapılan Maden-İş Genel Temsilciler Meclisi Toplantısı'na gönderdiği mesajda Genel Başkan Boran metal işçilerinin mutlaka başarıya olan inancını belirterek şöyle diyordu:

«Toplu sözleşme görüşmelerinin MESS patronları tarafından çıkmaza sokulduğu bugünlerde sendikanızın alacağı kararlar ve izleyeceği eylem çizgisi işçi sınıfımızın ekonomik, demokratik hakları açısından büyük önem taşımaktadır. MESS patronlarına karşı yürüttüğünüz mücadele ve alacağınız kararlar, tüm işçi ve emekçi kitleler için haklarını arama mücadelesinde yol gösterici, umut verici olacaktır. İşçi sınıfımızın en bilinçli ve kararlı bir kesimini oluşturan Metal İşkolu işçilerinin, sömürü ve baskıya karşı mücadelelerinde mutlaka başarıya ulaşacaklarına olan inancımı belirtir, saygılar sunarım.»

SARGIN, MADEN-İŞ BASIN KONFERANSI'NDA

MESS'in yalanlarına ve yanıltıcı iddialarına karşı metalurji işçilerinin grevlerinin kamuoyuna gerçek yüzüyle yansıtılması amacıyla Maden-İş tarafından tertiplenen ve basın mensuplarıyla birlikte Genel Başkan Boran ve Genel Sekreter Sargın'ın ve demokratik kitle örgütleri ve sendika temsilcilerinin de çağrılı olduğu, böylece aynı zamanda grevci işçilerle bir dayanışma gösterisine de dönüşen basın konferansı geçtiğimiz günlerde İstanbul Tabibler Odası salonunda yapıldı.

Bu toplantıda Genel Başkan Boran adına katılan Sargın ve Merkez Yönetim Kurulu üyesi Nurdan Orpen de hazır bulundular. Toplantının bitiminde Genel Sekreter Sargın T. Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Türkler'e Türkiye İşçi Partisi'nin grevci kardeşleriyle dayanışmasını bir kez daha belirterek başarı dileklerini iletti.

SULZBACH'LI PARTİLİ VE YANDAŞLARIMIZIN TEKSTİL İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMASI

Federal Almanya'nın Sulzbach kentinde çalışmakta bulunan partili ve yandaşlarımız TARİŞ işçilerine yardım olarak topladıkları parayı Genel Merkez'e göndermişlerdir.

Almanya'da işçi olarak çalışan arkadaşlarımızın anavatandaki grevci kardeşleriyle aktif dayanışmasının anlamlı bir göstergesi olan yardım tutarı Tekstil Sendikası Genel Başkanlığına iletilmiştir.

Kararlıyız ve hedefe mutlaka ulaşacağız

Ekibimizin görev alanı metal işkolunda bir işyeridir. Fabrikada çalışan işçiler genellikle askerliğini yapmamış ve sanat enstitüsü mezunu genç işçilerdir. Bu yapının sonucu işyerinde politize olma düzeyi yüksektir. Çeşitli sapmalar şu veya bu ölçüde işyerinde boy gösteriyorlar. İşyerinde en etkin hareketler Partimiz ve Birlik Dayanışma grubudur. Partimiz bu grupla beraber işyerinde gelişen hareketleri sürükleyen ve olaylara damgasını vuran hareket durumundadır.

Ekibimiz işyerinde üç yıldır çalışmalarını sürdürmektedir. Sendika yönetimi uzun süre Parti'ye ve bizlere karşı düşmanca bir tavır içinde bulundu ve bizi tecrit etmeyi amaçladı. Ama şu anda gönül rahatlığıyla söyleyebiliriz ki, bunların hiçbirisi ekibimizin gelişmesini ve etkinleşmesini önleyemedi. İşten çıkarılan arkadaşlarımız oldu. Ama tüm saldırılar boşa çıkarıldı.

Her zaman gündemimizde olan işyerindeki işçilerin birliğini sağlama görevi özellikle toplu sözleşme ve grev döneminde iyice önem kazandı. Ekibimizin ısrarı ve kararlılığı ile bu konuda büyük başarı kazanıldı. Ekibimizin öncülüğünde maocuların dışında demokrasiden yana olan ve işyerinde siyasal etkinliği olan grupları faşistlere, gericilere ve patrona karşı birlikte mücadeleye çağırdık. Bunun üzerine biraraya gelindi ve ortak ilkelerde anlaşılıp ilk adımlar atılmaya başlandı. Birlik Dayanışmacıların grupçu davranışları grev öncesi daha kolay etkisizleştirildi. Çünkü işçiler birlik olmanın gereğini çok daha somut olarak görüyorlardı. Son iki ay içinde fabrikadaki işçiler tek bir yumruk gibi işverene karşı tavır aldılar. Bu süre içinde çeşitli eylemler gerçekleştirildi ve işveren sürekli geri adım atmak zorunda kaldı. İşveren yasalara dayanarak işçi bile çıkaramaz duruma geldi. Bu eylemler sırasında tüm işçiler tezgah başlarında mücadeleyi bir adım daha ileriye götürmek ve Türkiye'nin durumunu ve sosyalizm sorunlarını tartışır hale geldiler.

Grev başlarken, grev süresince yapacağımız çalışmaları ve grevler konusundaki politikamızı özümsemek için yoğun toplantılar yaptık. Ekibimiz ilk toplantısında grevlere ilişkin olarak politikamızı enine boyuna tartıştı ve hedefler belirledi. Ekibimizin bu toplantısında ortak olarak belirlenen hedefler şunlar oldu: 1) Grev süresince ekip üyeleri tüm zamanlarını grevdeki çalışmalar için değerlendireceklerdir. 2) Sendikanın vereceği grev ödentisinin yetmeyeceğine rağmen başka bir yerde iş bulup çalışılmayacaktır. İlçe örgütümüzün grevci işçilerle dayanışma kampanyasından yararlanacağız. 3) Yapılan nöbet çizelgesi uyarınca bir ekip üyesi mutlaka grev çadırında bulunacaktır. Böylece günlük gelişmeler sürekli olarak izlenecek, grev yerine gelen sempatizanlarla ilişkiler daha da geliştirilecek ve grev yerine gelen diğer fabrikalardaki grevci işçilerle bu yolla da ilişki kurulacaktır. 4) Ekip üyelerinin hepsi grev komitelerinde görev alacaklar ve grevlerin okul olabilme niteliğine kavuşturulmaları amaçlanacaktır. 5) Başka bir yerde iş bulan ve çalışan grevci sempatizanlarla ilişkiler sürekli kılınacak ve bunun için ev ziyaretleri yapılacaktır.

CAĞIZ, KAZANACAĞIZ!

ÇALIŞMA EKİPLERİMİZ GREVLERDE EN ÖNDE

Çeşitli işkollarında dalga dalga yükselen grevlerde Parti örgütleri etkin oluyorlar. Bu etkinlik çalışma ekiplerinin o işyerlerinde varlığı ve gücü oranında daha artıyor. Kitleleri kazanmak, onlar içinde örgütlü olarak yer almakla mümkündür. Kitlelerin içinde örgütlü olarak yer almak, kitlelerin taleplerinin yılmaz savunuculuğunu üstlenmek, bu talepleri yükseltmek ve demokrasi mücadelesi ile bütünleştirmek ve onları daha ileri eylemlere hazırlamak gerekiyor. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-sosyal hak ve özgürlükleri için mücadeleler, aynı zamanda, anti-faşist mücadelenin kitleselleştirileceği alanlardır.

Aşağıda İstanbul İl Örgütüne bağlı iki çalışma ekibinin görevli oldukları alanlarda sürdürülmekte olan grevlere ilişkin iki mektubu yer alıyor. Birinci mektup, metal sanayi işkolunda bir fabrikada üç yıldanberi yerleşik olarak görev yapan bir çalışma ekibinden. İkinci mektubun sahibi olan çalışma ekibi ise, tekstil sanayi işkolundaki bir fabrikaya yönelik olarak görev yapmakta.

öj Bölgemizdeki diğer işyerlerindeki grevlerle ilişki kurulacak, oradaki ekiplerimize istenen yardımlar yapılacak, ekibimiz olmayan işyerlerinde ilişkiler kurulacaktır.

Grevimiz başlayalı 25 gün oldu. Bu süre içinde belirlediğimiz hedefleri birer birer gerçekleştiriyoruz. Her gün bir ekip üyesi mutlaka grev yerinde bulunuyor. Gelişmeleri ekibimiz günü gününe bu yolla değerlendiriyor. Yeni görevler belirleniyor. Diğer bir çok grevle ilişkiler kuruldu. Bunlar geliştirilmeye çalışılıyor. Ayrıca ilçe örgütümüzün diğer grev alanlarına yönelik çalışmalarına da belli bir programla katılıyoruz.

Ekip üyeleri bütün grev komitelerinde görev aldı ve kurulan komitelerin işlerliğini yükseltmek için çalışıyoruz. Grev çadırını genel eğitim çalışmalarının dışında, işçilerin birlikte kitap okudukları, tartıştıkları politik sohbet toplantılarının bir alanı haline getirdik.

Diğer taraftan, tüm işçilerin aileleri ile katıldıkları toplantılar örgütlüyoruz. Bunu kendi ekibimizden yapmaya başladık. Bu toplantılarla hem grevci işçilerin ailelerinin grev yeri ile kaynaşmasını sağladık hem de kitlesel gösteriler haline dönüştürdük. İşçi Kültür üç saat süren folklor, koro, tiyatro gibi gösterilerle grevcilerle, onların aileleri ile MESS'e karşı omuz omuza olmanın etkili örneklerini sergiledi. İşçi Kültür'ün bu gösterisinden sonra grevci bir sempatizan, tiyatro çalışmalarına katıldı.

Bölgemizde Maden-İş ve Otomobil-İş sendikalarının grev uygulamasında bulunduğu 14 işyeri var. Otomobil-İş'in grev yerleri ile ilişkilerimizde de ağırlık veriyoruz. Sendika ve işyerlerindeki geri yapıyı dikkate alıyoruz ve grevimizden örneklerle bu grevlerin etkinleşmesini sağlamaya çalışıyoruz. İlçe örgütümüzün bu grevlerle görevlendirdiği ekiplerle ortak bir çalışma içindeyiz. Otomobil-İş'in grev çadırlarında kurduğumuz ilişkileri mahallede, kahvede, ev ziyaretlerinde geliştirmeye çalışıyoruz. Bu ilişkilerimizde MESS'in «grevler ideolojiktir» demagojisini yıkmaya ve Partimizin görüşlerini açıklamaya ağırlık veriyoruz.

Grevler içinde Partimize yeni aday üyeler kazanmak gündemizin başında yer alıyor. Yalnız bu konuda bazı zorluklar da var. Bunlardan biri, sendikanın verdiği ödentilerin düşük olmasından dolayı birçok işçinin başka bir iş bulup çalışmasıdır. Bunu dikkate alarak bu çalışmaları, bu işçilerin mahallelerinde, kahvelerde yaptığımız çalışmalarla sağlamaya çalışıyoruz. Bu konuda gerekli saptamaları yaptık ve bundan sonraki çalışmalarımızın ağırlığını üye kazanmaya yönelik çalışmalar oluşturacak. Bu konuda koyduğumuz hedefi gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Kararlıyız, hedefimize mutlaka ulaşacağız.

Kartal İlçesine Bağlı ve Metal İşkolunda bir fabrikada görevli yerleşik çalışma ekibi.

Sınıfsal Dayanışmayı Yükseltelim

Ekibimiz tekstil işkolunda toplu sözleşme görüşmelerinin çıkmaza girdiği noktada greve çıkan ve 650 dolayında işçinin çalıştığı bir işyerine **yönelik** olarak çalışıyor. İşyerinde genç işçilerin çok sayıda olması dolayısıyla Parti ve Genç-Öncü çalışmaları birlikte sürüyor.

Grev başlamadan önce fabrikada çalışan işçilerle sınırlı düzeyde ilişkilerimiz vardı. Temsilciler dışında tanıdığımız işçi yok gibiydi. Yaygın ilişkilerimizin ilk olarak grev barakasında başladığını söylemem mümkün.

Fabrikada ilk kez greve çıkılıyor. Deneyimsizlik en basit işlerin kotarılmasında bile sorunlara neden oluyordu. Grev komitesi tümüyle genç işçilerden oluşturulmuştu. Açıkça söylemek gerekirse, deneyimsizlik ekibimiz için de geçerlidir.

İlk gözlemimiz işçilerin grev yerine dışarıdan gelip gidenlere karşı çok duyarlı olmasıydı. İşçiler kendilerine «sosyalizm için mücadele ediyoruz» diyen insanların her davranışını titizlikle inceliyorlar.

Kurduğumuz ilişkileri, greve yardımcı olmak temeline oturttuk. Bilebildiğimiz kadarıyla «akıl hocalığına» kaçmadan dağınık gördüğümüz bazı çalışmaların düzeltilmesi için önerilerde bulunduk. Sendika yönetimini ve grev komitesini eleştiriden kesinlikle kaçındık. Kabul edilen önerilerimiz üzerine bizlere düşen görevleri tam olarak ve zamanında yerine getirmeye çalıştık. Sendika yönetimine ve grev komitesine karşı bizlerle ilişki kurmak isteyen işçilere, ya da grev komitesindeki arkadaşlarıyla kişisel veya siyasal çelişkilerinden dolayı tartışmayı bu yöne çekmek isteyen işçilere yanlış yaptıklarını, örgütsel birliğin korunmasının çok önemli olduğunu anlattık.

Bu yaklaşımımız grevci işçiler üzerinde çok olumlu etki yarattı ve dostça ilişkilerimizin gelişmesini sağladı. İşçiler diğer siyasi hareketlerle bizim aramızda önemli bir farklılık olduğunu söylüyorlardı. Böylelikle bizi diğerlerinden ayırmaya başladılar.

Fabrikada genel bir anti-faşist bilincin olması hatta sosyalizme sempati duyan geniş bir kesimin varlığına karşın sapmaların hiçbiri boy vermemişti. İşçiler arasında çeşitli gruplara ilgi duyan tek tek unsurlar vardı ama etkinlikleri yoktu. Grevci işçiler, «devrimci dayanışma» için geldiklerini söyleyen gruplara daha on-onbeş gün geçmeden notunu vermişti: Bir yanda grevci işçilerin deyimiyle «sendikayı ve grev komitesini çekiştirerek ve ahbap-çavuş ilişkisiyle adam kafalamaya» çalışanlar, öte yanda «grevlerin başarıyla sürmesi için her türlü özveride bulunan, bu arada tek tek ilişkilerde siyasi bilinç düzeyini yükseltmeye çalışan» Türkiye İşçi Partililer...

Grevci işçiler bu iki tür yaklaşımın farklılığını çok açıkça gördüler. Ekibimiz kısa sürede grevin ayrılmaz bir parçası haline dönüştü. Grevci işçiler bizleri kendileriyle «bir sayar» duruma geldiler.

İl örgütümüzde yapılan koordinasyon toplantılarında saptanan ortak tavır, deney aktarımı ve eylem içinde öğrendiklerimizle çalışmalara daha etkin katılmaya başladık. Sorunları daha yakından gördükçe önerilerimiz daha gerçekçi olmaya başladı. Somutlaştı. «Eğitim yapılması lazım, grevlerin diri tutulması lazım» gibi genel sözler yerine yapılabilir çalışmaları önermeye başladık. Grev yerinde duvar gazetesi çıkarmak, koro çalışması yapmak, diğer grev yerlerine dayanışma gezileri örgütlemek, komite çalışmalarının verimliliğini artırmak için programlı çalışmaya geçmek, sendikaca verilen eğitimin yanısıra 5'li 10'lu gruplarla eğitimlerin yapılması doğrultusunda adımlar atıldı.

Grupsal çıkar gözetme yerine sınıfsal dayanışmayı öne almamız, kısır tartışmalardan uzak durmamız bu olumlu adımların atılmasında belirleyici oldu. Grevci işçilerin güvenini böylece kazandık. Bizler de zaman zaman hatalar yapıyoruz. Ancak sık sık bir araya gelebildiğimiz için sürekli bir değerlendirme çalışması da yürütüyoruz. Bu hatalarımızı eleştiri-özeleştiri çalışması içinde gideriyoruz.

Yaptığımız hatalarda ön hazırlıkları yeterince yapmamamızın rol oynadığını gördük. İl örgütümüzce düzenlenen toplantılarla —ki bunlara sorumlu yoldaşlarımız katılıyordu— yetindik. Ön hazırlıklarda ekip içi çalışmalara yeterli önem vermedik.

Bugüne kadar sürekli ve canlı bir ilişki içinde olunması, grev çadırlarının dışında da ilişkilerin sürdürülmesi, ilişkilerin ustalıkla politik ilişkiye dönüştürülmesi, işçilerin bizlere duyduğu güvenin pekiştirilmesi doğrultusunda hata yapmadığımızı sanıyoruz. Ama bizler de öğreniyoruz ve ekip çalışmalarımız eylem içinde gelişiyor ve güçleniyor.

Eyüp İlçesine Bağlı ve Tekstil İşkolunda bir fabrikaya yönelik Çalışma Ekibi

SİA, Türkiye'nin ABD'ye ve Bağımlılığını Pekiştiriyor

NATO'nun kuruluş gününde yapılan Barış Derneği Kongresinde konuşan Genel Başkan Boran özetle şunları söyledi.

«Nükleer silahların icat edilip geliştirilmesine girişildiğinden beri barış sorunu, insanlığın en başta gelen yaşamsal sorunu oldu. Son zamanlarda, emperyalizmin silahlanma yarışını körükleme, detantı baltalama, sıcak ve soğuk savaşı kışkırtma girişimleriyle, barışı koruma ve güçlendirme sorunu daha da ivedilik ve önem kazandı.»

Barış sorununun ekonomik, sosyal sorunlardan kopuk olmadığını, savaş tehdidinin, emperyalist aşamadaki kapitalizmin çelişkilerinden kaynaklandığını, Türkiye'nin de kapitalist dünyanın bir parçası olması nedeniyle barışı tehdit eden saflarda yer aldığını belirten Boran, şöyle devam etti:

«Ne var ki, Türkiye'nin barış mı, savaş mı konusunda oynadığı rol ve gördüğü işlev böyle dolaylı olmakla da kalmamaktadır. NATO'nun üyesi olması, topraklarında Amerikan casusluk tesisleri ve askeri üsleri bulundurması nedeniyle Türkiye, dünya barışını tehdit konusunda daha doğrudan bir rol oynamaktadır. ABD'nin, dünya barışını tehdit eden, bölgesel askeri müdahaleler ve baskılar tasarılarında, Türkiye'yi, kullanabileceği araçlar arasında, hem de başta gelen bir konumda gördüğü açıktır.»

TİP Genel Başkanı, daha sonra ABD'nin ve Batılı ortaklarının planlarının baş hedefinin Sovyetler Birliği olduğunu, bir nükleer savaş durumunda Türkiye'nin de bu savaşa bulaştırılmasının kuşkusuz bulunduğunu, ABD'nin Orta Doğu bölgesini kontrol ve baskı altında tutmak ve askeri müdahaleleri gerçekleştirmek için Türkiye'yi bir köprübaşı olarak gördüğünü belirtti. ABD ile imzalanan Savunma ve İşbirliği Anlaşması'nın Türkiye'nin ABD'ye ve emperyalizme bağımlılığını pekiştirdiğini ve ABD tarafından amaçlarına alet edilmesini kolaylaştırdığını söyleyen Boran, sözlerine şöyle devam etti:

«Üslerin Türk Silahlı Kuvvetlerinin üsleri olduğu iddiası gerçek duruma aykırıdır, bir aldatmacadır. Üslerde Türk Bayrağı'nın dalgalanması, bir Türk komutanının bulunması bunları Türkiye'nin kontrolüne koymaya, Türkiye'nin malı yapmaya yeterli değildir. Üslerde bir iç bölge, bu bölgede çalışan Amerikan personeli ve onların bağlı olduğu bir Amerikalı komutan vardır. Esas dinleme ve gözetleme merkezleri, füzeler ve rampaları, nükleer başlıklar, her an uçuşa hazır ağır bombardıman uçakları bu iç bölgededir ve Amerikalıların kontrolündedir. Casusluk tesislerinde dinleme ve gözetleme sistemleriyle elde edilen bilgiler doğrudan Amerika'ya, Pentagon'a bildirilmektedir. Amerika her an bu üsleri, oralardaki füzeleri, nükleer başlıkları, bombaları, uçakları kullanabilir, Türkiye'yi bir oldu bitti ile karşı karşıya bırakabilir.»

Türkiye'nin ulusal çıkarlarının barışın korunmasında ve güçlendirilmesinde, bölge barışında, bölgede dostluğun geliştirilmesinde olduğunu, NATO üyeliğinin, topraklarında üs ve tesis bulundurmasının ulusal çıkarlara aykırı olduğunu, ABD ile imzalanan SİA'nın mutlaka TBMM'ye getirilmesi gerektiğini, ulusal çıkarlara olduğu kadar Anayasa'ya da aykırı bulunduğu için reddedilmesinin zorunluluğunu belirten Boran, şunları söyledi:

«Bunu sağlamak ve gerçekleştirmek Parlamento muhalefetinin ihmale gelmez görevidir. Bu Parlamento görevi en başta CHP'ye, sonra da durmadan Batı Kulübünün tahakkümünden söz eden MSP'ye düşmektedir.»

Bu konuda asıl görevin yurtsever ve barışçıl

LENİN'İN 110. DOĞUM YILDÖNÜMÜNDE

22 Nisan 1980 Lenin'in 110. doğum yıldönümüdür. 110. doğum yıldönümünde dünyanın tüm bilimsel sosyalistleri ve işçi sınıfları Lenin'den tekrar güç alıyorlar. Leninizm, tüm işçi sınıfları ve emekçi halkları için ulusal ve toplumsal kurtuluş yolunu gösteriyor. Sosyalist ülkeler halkları leninizmin yolundan yürüyerek sınıfsız toplumun maddi ve teknik temellerini atıyorlar. İleri derecede gelişmiş kapitalist ülkeler işçi sınıfları ve emekçi halkları tekellere ve savaşa karşı mücadelelerinde Lenin'in yolundan yürüyorlar. Çünkü sosyalizme ve sınıfsız topluma ulaşmak buradan geçiyor. Geri ve bağımlı ülkeler emekçilerinin de elinde leninizmin bayrağı var.

Bilimsel gerçeklikler ve tarihsel deneyler burjuvazinin Lenin'in düşüncesine yönelttiği saldırıları bir bir boşa çıkarıyor. Lenin'in düşüncesini salt Çarlık Rusya'sı koşullarında geçerli olabilecek bir düşünce olarak göstermeye kalkışanlara, bu aldatmacaya başvuranlara en iyi cevap, dünyanın daha sonra bir çok ülkesinde sosyalizme ulaşılarak verildi. Çünkü bugün bir dünya sosyalist sistemi haline dönüşmüş bulunan sosyalizmin bu gücü leninizmin yolundan yürüyen işçi sınıflarının ve emekçi halklarının eseridir. Marx ve Engels'in düşüncelerini emperyalizm çağı koşullarında geliştiren Lenin tüm halkların eline güçlü bir silah vermiştir. SBKP Merkez Komitesi'nin Lenin'in doğum yıldönümüne ilişkin olarak aldığı 16 Aralık 1979 günlü Pravda'da yayınlanan kararında belirtildiği gibi, «Emperyalizm, sosyalist devrim ve proletarya diktatörlüğü, parti, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde proletaryanın sınıfsal bağlaşıkları, toplumsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi arasındaki kopmaz bağ ve aynı zamanda değişik toplumsal düzene bağlı ülkelerin barış içinde yanyana yaşaması ilkeleriyle ilgili Leninist öğreti tüm ülkelerin devrimcilerinin elinde çok değerli ideolojik-teorik ve metodolojik silahtır.»

Lenin sadece büyük bir düşünür, büyük bir teorisyen değildi. O, aynı zamanda, üstün bir örgütçü, üstün bir eylem adamı idi. Kurduğu parti dünyanın ilk sosyalist devrimini gerçekleştirdi. Kurduğu partide somutlanan işçi sınıfı partisi ilkeleri bugün tüm dünya işçi sınıfı partilerinin mücadeleci niteliklerini oluşturuyor. Lenin'in parti teorisi, milyonlarca ve milyonlarca emekçinin pratiğinde somutlanıyor ve burjuvaziyi alt etme mücadelesinde yenilmez ve önder bir güç oluyor.

Lenin, «proletaryanın iktidar mücadelesinde, örgütten başka silahı yoktur» diyordu. Lenin bütün yaşamı boyunca böyle bir partinin yaratılması ve onun sürekli olarak geliştirilmesi için çalıştı. Böyle bir partinin örgütlenmesi Çarlık Rusya'sının ağır baskı ve terör koşullarında yaşama geçirildi. Bu ağır baskı koşullarında devrimcilik çetin bir çalışmayı gerektiriyordu. Sürekli tutuklamalar, sürgünler yer alıyordu. Ağır gizlilik koşulları altında çalışan ve devamlı sürgünlerden kaçan partililerin yaşamı çok daha zor koşullar altında sürüyordu. Böyle bir yaşam ve çalışma, titiz ve özverili bir çabayı ve gizlilik kurallarına eksiksiz uymayı gerektiriyordu. Günlük çalışmalar bu zor koşullar altında yürütülüyordu. Tutuklamalar olduğunda her örgüt biriminin adayları görevi devralıyorlardı.

Lenin, «gizli bir örgütü yaşatma sanatı, mümkün olan her şeyi kullanmak, 'herkese yapacak bir iş vermekle' aynı zamanda hareketin tümüne önderlik etmeyi başarmakla, elbette ki yönetimde bulunmak yeteneğiyle değil, otorite, enerji, daha fazla deneyle, daha çok yönlü olmakla, daha çok yetenekle gerçekleşebilir.» diyordu. Lenin'in partisinde tüm parti örgütleri içinde işlerliği olan ve düzenli bir işbölümü sağlanmaya çalışılıyordu. Lenin şöyle diyordu: «devrimci çalışmanın değişik alanlarının değişik yetenekleri gerektirdiğini düşünerek, mümkün olan en geniş işbölümüne ulaşmak için çaba harca(n)malıdır ve bazan, örgütleyici olarak kesintikle yararsız bir kişi, ajitatör olarak değerli olabilir veya sıkı bir gizli çalışmada başarılı olmayan, çok iyi bir propagandist olabilir v.b.»

Böyle bir işbölümü ve disiplinli bir çalışma içinde Çarlık baskısı ve terörü aşılmaya çalışılıyordu. Yeni bir örgüt birimi yaratmak, fabrika önlerinde kısa

Emperyalizme

olan işçi ve emekçilere, onların örgütlerine, demokratik, ilerici, sol örgüt ve güçlere düştüğünü belirten Boran sözlerini şöyle tamamladı:

«Yenilmez güç kitlelerin örgütlü gücüdür. Biz bilimsel sosyalist platformda olan partiler, ilerici sendikal hareketin örgütü DİSK, demokratik kitle ve meslek örgütleri ülkede kitlesel bir barış hareketi oluşturmakla, veya oluşturulmasına katkıda bulunmakla yükümlüyüz. Barışı koruma ve güçlendirme yolunda çalışma, Barış Derneği'nin özgün işlevidir. Ama, ülke çapında kitlesel bir barış hareketi yaratılabilmesi, tüm demokratik, ilerici, sol güçlerin aktif katkısıyla mümkündür. Barış hareketinin kitleselleştirilmesi gereği gündemdedir. Barış Derneği bugüne kadar dikkat çekici bir canlılık göstermiş, yararlı çalışmalarda bulunmuştur. Bu toplantısıyla Barış Derneği'nin yeni bir döneme gireceği anlaşılmaktadır. Bu yeni dönem çalışmalarının barış hareketinin kitleselleştirilmesine ağırlık vereceğini umut eder, yürekten başarılar dilerim.»

süreli gösteriler düzenlemek ve ajitasyon yapmak, bir sokak gösterisi düzenlemek, bütün bunlar çok planlı ve titiz bir çalışmayı, üstün bir beceriyi, cesareti gerektiriyordu. Örgüt birimlerinin toplantılarını yapacakları, yayınlarını koyacakları yerler ve dikkat çekmeyen evler saptanıyor ve bunlar büyük bir gizlilik ve dikkat içinde korunuyordu. İlişki kurmada genellikle kalabalık yerler, dikkat çekmeyen kapalı yerler seçiliyordu.

Bu koşullarda yayın faaliyeti her zamandan çok önem kazanıyordu. Bu yayınların hazırlandığı yerler gizliliğe en çok dikkat edilen yerlerdi. Görevlilerin görev yerlerinden günlerce ayrılmadıkları oluyordu. Yayın çalışması salt propaganda ve ajitasyon için değil aynı zamanda örgütlenme için de güçlü bir araçtı. Lenin bu konuda şöyle diyordu: «semt gruplarının en önemli görevleri, yayınların düzenli olarak dağıtılmasını örgütleme(ktir). Semt komiteleri esas olarak, fabrikalarla komiteler arasında aracılık ve aracılıktan çok kuryelik görevini yerine getirmelidir. Bunların başlıca görevi, gizlilik kurallarına uyarak, komiteden aldıkları yayınları başarılı şekilde dağıtmak olmalıdır. Eğer biz, özel bölge dağıtımıyla, o bölgedeki bütün fabrikalar ve mümkün olduğu kadar fazla işçi evleri arasında düzenli bir bağ kurabilirsek, bu, gerek gösteriler ve gerekse eylemler için çok büyük bir değer taşıyacağından, bizim için çok önemli bir görevdir. Yayın dağıtımını gösteri ve direniş zamanlarında organize etmek çok geç olacaktır; bu çalışma, dağıtım ayda iki veya üç kez zorunlu hale getirilerek, yavaş yavaş kurulabilir. Gazete çıkarılamıyorsa, bildiriler dağıtılabilir ve dağıtılmalıdır, dağıtım mekanizmasının hiçbir şekilde boş durmasına izin verilmemelidir. Bu mekanizma, bir gecede tüm St. Petersburg işçi sınıfını harekete geçirmeyi ve aynı zamanda ona hitap etmeyi mümkün kılacak bir duruma getirilmelidir. Bu, kesinlikle ütopik bir amaç değildir, bildirilerin, merkezden daha dar bağlantı çevrelerine ve onlardan da dağıtıcılara sistemli olarak geçmesi sağlanacaktır.»

Lenin, parti örgütlerinin özellikle işçi sınıfı arasında ve büyük fabrikalarda devamlı olarak yaygınlaştırılmasını ve güçlendirilmesini öngörüyordu. Lenin şöyle diyordu «hareketin temel gücü büyük fabrikalardaki işçi örgütlerine dayanıyor. Bunun, büyük fabrikaların (ve işyerlerinin) sadece işçi sınıfının sayı bakımından hakim kesimini kapsaması değil, fakat daha önemlisi, etki, gelişme ve mücadele kapasitesinin yüksek olmasıdır. Her fabrika bizim kalemiz olmalıdır.»

Kısacası Lenin, gerek bilimsel sosyalizmi içinde bulunduğu çağın koşullarında geliştirirken, gerekse büyük bir örgütçü ve eylem adamı olarak hem kendi ülkesinde hem de dünyanın diğer ülkelerde gerçekleştirilen tüm devrimlerin yüce önderiydi. Lenin'in çalışmaları en kapsamlı felsefi konulardan günlük örgütlenme sorunlarına kadar işçi sınıfının mücadelesinin tüm alanlarını bir arada içeriyordu.

Lenin'in düşüncesi çağımızın değiştirici ve devrimci büyük gücüdür. Onun düşüncesine dayanmayan tek bir ilerici, devrimci atılım bulmak mümkün değildir. Leninizm, çağımızda yer alan tüm ilerici ve devrimci değişimlerin ve atılımların rengini belirleyen bir silahtır. Leninizm, çağımızın marksizmidir ve evrensel nitelikte bir düşüncedir. Çeşitli tarihsel ve toplumsal özgürlükler taşıyan tüm ülkelerin somut gerçeklerinde yaşayan evrensel bir düşüncedir.

ANTİ-DEMOKRATİK UYGULAMALAR DURDURULACAKTIR

Grev ve Toplu sözleşme haklarının daha da kısıtlanmak istenmesi ve IMF'nin ücretlerin dondurulması yolundaki istekleri üzerine Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz aşağıdaki demeci vermiştir:

«Emperyalist mali kuruluşlar ve yerli tekelci sermayenin sözcüleri işçi sınıfının ekonomik-demokratik haklarına tam bir saldırıya geçmiş bulunuyorlar.

«Bir yandan IMF öte yandan işveren kuruluşları ücretlerin dondurulmasını istiyorlar. İMF'nin bu konudaki isteklerini gerçekleştirmek için Türkiye'ye yeniden heyetler gönderdiği günlerde TİSK'in başlattığı ve grev hakkının kısıtlanmasını isteyen kampanya aslında bir bütündür. Uluslararası ve yerli tekelci sermaye daha azgın bir sömürü için yasal planda da anti-demokratik yeni düzenlemeleri gündeme getirmektedir.

«Bu istekler İMF'nin uzun zamandır dayattığı isteklerdir. Ama egemen sınıflar ve onların iktidarı bu yola kolay kolay gidememektedirler. Karşılarında bulacakları işçi sınıfının ve demokratik güçlerin direnişi meydanın boş olmadığını onlara hissettirecek boyutlara ulaşmaktadır. Ve bu yönde atılmak istenen her anti-demokratik adım demokratik güçlerin günden güne genişleyen örgütlü birleşik eylemini karşısında bulacaktır.»

SİA, ASLINDA SAVAŞ İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASIDIR

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz ABD ile imzalanan savunma işbirliği anlaşması üzerine aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

«Savunma İşbirliği Anlaşması'nın imzalanması ABD ile yürütülen pazarlıkların sonuçlandığını göstermektedir. Vatan topraklarını kiralığa çıkaranlar ile savaş kundakçılarının yaptıkları bu anlaşma ulusal bağımsızlık ve barıştan yana olmakla bağdaşmaz. Savaş kundakçısı Amerikan emperyalizmi Türkiye'yi sosyalist ülkelere ve ilerici Arap rejimlerine, Ortadoğuda gelişen ilerici, devrimci süreçlere karşı, onları kan içinde boğmak için tam ve kesin bir üs olarak kullanmak istemektedir. Ortadoğuda hergün yeni yeni darbeler yiyen ve geriletilen ABD emperyalizmi bir yandan bu bölgede kendine tam uyduluk yapacak yerler ararken diğer yandan özel eğitilmiş ve her an müdahaleye hazır askeri birlikler oluşturmuştur. Bu anlaşma imzalanırken hangi pazarlıklar yapılmış ve bu pazarlıklar nasıl sonuçlanmıştır?

«Savunma İşbirliği Anlaşması adı altında imzalanan belge aslında 'Savaş İşbirliği Anlaşması'dır. Bu anlaşma ile barışa karşı savaş için, yumuşamaya karşı gerginlik ve silahlanmadan yana saf tutulmuştur.

«Bütün dünya halkları gibi ülkemiz işçi sınıfı ve emekçi halkı da barış, yumuşama ve silahsızlanma istemektedir. Barıştan yana olmak, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden yana olmaktır. Ulusal bağımsızlık ve demokrasi için mücadele barış için mücadele ile bir bütündür. Ulusal bağımsızlık, barış ve demokrasi mücadele ile kazanılacaktır.»

Mitingler Yaygınlaşıyor...

Son 1 ay içinde Kocaeli'nden sonra Eskişehir, Giresun ve Bursa mitingleri yapıldı. Yapılan miting ve yürüyüşler yoğun faşist baskı ve terör ortamında gerçekleştirildi.

Giresun'daki mitingden 1 gün önce bildiri dağıtan ilericilere faşist güçler silahla saldırdılar. İki ilerici ağır şekilde yaralandı. Çeşitli saldırılar mitingin kitlesel olmasını engelleyemedi. Miting son 1 yıldır Giresun'da yerleşmek ve kadrolaşmak isteyen gerici-faşist güçlere bir cevap oldu. Miting Türkiye İşçi Partisi ile Birlik Dayanışma ve Kurtuluş gruplarıyla birlikte örgütlendi. Merkez Yönetim Kurulu yedek üyesi ve Giresun İl Başkanı Şansal Dikmen yoldaşımız mitingde bir konuşma yaptı. Miting öncesi yöneltilen saldırılar miting günü de sürdürüldü. Çok sayıda ilerici, demokrat ve bilimsel sosyalist gözaltına alındı.

Eskişehir'de yapılan miting «Demokrasi, hak ve özgürlükleri koruma» ismini taşıyordu. Eskişehir mitingi ve yürüyüşü Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma yanlıları öncülüğünde ve Kurtuluş, Devrimci Demokratlar gruplarının ve çeşitli sendika ve kitle örgütlerinin katılımı ile gerçekleştirildi. Miting öncesi 2 ilerici faşist kurşunlarına hedef oldu. Bu arada kendilerinin açtığı çapraz ateş sonucu aralarından biri yaralandı ve onu da öldürdüler. Miting sonrası ise Eskişehir'de 2 ilerici daha kurşunlanarak katledildi. Eskişehir mitingi bu terör ortamında yapıldı. Miting ve yürüşde hazırlanan ortak metin okundu. Ortak sloganların egemen olduğu mitingde özellikle Birlik Dayanışma grubunun ayrılıkçı tutumu ve ortak sloganların dışında özgün sloganları miting taşıma eğilimi görüldü. Bu, faşist baskı ve terör altında örgütlenen ve sonuçlandırılan miting ve yürüyüşün başarısına gölge düşürücü nitelikte oldu.

Bursa'da yapılan miting ise faşist grupların yani devlet terörünün had safhaya ulaştığı koşullarda gerçekleştirildi. Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Birlik Dayanışma grubu tarafından ortaklaşa öncülük edildiği ve sendikalar ile kitle örgütlerinin katıldığı mitinge katılım planlı ve kararlı bir şekilde önlenmeye çalışıldı. Miting öncesi bildiri dağıtımı sırasında yapılan saldırılara ek olarak bazı faşist gruplar Parti lokaline girmek için teşebbüste bulundular ve bu önlendi. Miting öncesi 50'ye yakın kişi gözaltına alındı. Miting alanı çevresinde kurulan polis barikatını aşamayan bir çok ilerici mitinge katılamadı. Mitinge katılmak isteyenlere güvenlik görevlileri «vatan hainlerinin mitingidir bu biliyor musun?» sorusunu yöneltiyordu. «Ben mitingin ne mitingi olduğunu biliyorum» cevabını alınca da coplarla, tekmelerle miting alanına bırakıyordu. Kimlik kartı kontrolünde gösterilen sigorta, memur, öğretim üyeliği kartları geçerli sayılmıyor ve bu durumda olan bir çok kişi miting alanına sokulmuyordu.

Bursa mitingi öncesi, işçilere, köylülere ve gençlere yönelik üç ayrı bildiri dağıtımı yapıldı. Mitingde hazırlanan ortak metin Türkiye İşçi Partisi eski il yönetim kurulu üyesi ve Renault Baştemsilcisi Mehmet Ali Onay tarafından okundu. M. Ali Onay yoldaşımız yaptığı konuşmanın sonunda şöyle dedi: «Ülkedeki tüm demokrasi güçleri tırmanan faşizme ve bizi boğmak isteyen emperyalizme karşı birleşiyor. Artık demokrasi güçleri birlikte, faşizme karşı omuz omuza kavga veriyor. Bu birliktelik, bu güç, her geçen gün daha da gelişiyor, daha da kalıcı şekle dönüşüyor. Tüm dünyada olduğu gibi, mücadelenin güçlendirilmesinin ve başarıya ulaşmasının belirleyicisi, ülkemizde de, işçi ve emekçi halkımızın eylem ve cephe birliğinin sağlanmasıdır. Bu doğrultuda oldukça önemli adımlar atılmıştır. Bugün burada bu olumlu gelişmenin bir parçasını yaşıyoruz. Mitingimiz bu doğrultuda atılmış bir adım, bir eylem birliği mitingidir. Mitingimiz Bursa'nın demokrasi güçlerinin ortak eylemidir. Demokrasi güçleri bu doğrultuda birliklerini daha da geliştirmektedirler. Bu birliktelikler, demokrasi cephesinin örülmesinde önemli adımlar olmaktadır. Demokrasi cephesi işçi ve emekçi halkımızın kararlı mücadelesiyle mutlaka örülecektir. İşçi ve emekçi halkımızı zafere, başını işçi sınıfının politik öncülüğünün çektiği demokrasi cephesinin savaşımı ulaştıracaktır. Yaşasın güç ve eylem birliği.»

KÜÇÜK OYUNLAR VE BİR DÜZELTME

Türkiye İşçi Partisi yayınlarının 29.su olarak Şubat 1980'de Genel Merkezimizce yayınlanmış bulunan «Sorunlarımız Görevlerimiz, TEK PARTİ, TEK CEPHE» adlı kitapçığın 86.cı sayfasında aşağıdaki saptama aynen yer almaktadır:

«Partimiz 1975'de yeniden kurulurken çok kapsamlı ve çok keskin bir düşmanlık kampanyasıyla karşılaşmıştır. Türkiye İşçi Partilileri 'devrim hareketine ihanet eden provokatörler olarak ilan edip yalnızca maskelerini indirmekle yetinmeyecek'lerini ve TİP'e karşı 'burjuvaziye, emperyalizm ajanlarına karşı yürüttüğü savaşı, yöntemleri uygulayacak'larını resmi organlarından ilan edenler olmuştur. (Yeniçağ dergisi, Kasım 1975). Gerçekten de, bu gözükara saldırı, üyelerimizi sendika üyeliklerinden atmaya, patronla işbirliği içinde fabrikalardan çıkartıp işsiz bırakmaya, Parti toplantılarını basıp, Parti çalışmalarını zorbalıkla engelleme biçimlerine kadar vararak devam etmiştir. Türkiye'de bilimsel sosyalist hareketin birliğinin sağlanmasında önemli sıçramalar yapılabilecek koşulların varolduğu bir dönemde bu gözükara saldırı, TİP düşmanlığı kampanyası, işçi sınıfının sendikal ve politik mücadelesine, faşizme ve emperyalizme karşı mücadeleye çok önemli zararlar verdirmiştir.»

Birlik ve Dayanışmacı olduklarını ileri süren bazı kimselerin yurt içinde ve dışında, yukardaki saptamada yer verilen Yeniçağ dergisindeki alıntı dolayısıyla TİP'i yalan ve tahrifatla itham ettikleri ve kanıt olarak da ellerindeki Kasım 1975 tarihli Yeniçağ dergisini göstererek bu dergide böyle bir yazının yer almadığını ileri sürdükleri öğrenilmiştir.

Bunun üzerine yeniden yapılan incelemede ortaya çıkan durum şudur:

— Kapağında «Kasım 1975» yazılı iki Yeniçağ dergisi basılmıştır.

— Yeniçağ dergisinin Aralık 1975 sayısının kapağına yayıncıları tarafından yanlışlıkla mükerrer olarak gene «Kasım 1975» yazılmıştır.

— Tek Parti, Tek Cephe kitapçığının 86. sayfasındaki alıntının yapıldığı sayı, Yeniçağ dergisinin, kapağına yanlışlıkla Kasım 1975 yazılmış olan, aslında Aralık 1975 tarih ve 12(138) numaralı sayısıdır; düzeltiriz.

Bu düzeltmeyle birlikte, küçük oyunların küçüklükleri oranında hızla boşa çıkmaya ve geri tepmeye mahkûm olduğunu ise bir kez daha belirtmek gerekiyor.

Gençliği kazanmak

Gençliği kazanmak, Partimizin önündeki en temel görevlerden biridir. Partimizin, yeni ve genç insanlara büyük gereksinimi vardır. Sınıf mücadelesinin sert ve acımasız zemini üzerinde gelişen örgütümüze gençlerin heyecanı, coşkusu, kavgacılığı çok şey katacaktır. Yüzbinleri örgütlemek, harekete geçirmek, hedefe yöneltmek gibi ağır görevlerimizin var olduğu bu dönemde, yeni yeni genç unsurları saflarımıza kazanmak, en önemli görevlerimizden biri durumundadır. Genç kadrolara sorumluluklar vermek, Partimizin kadro politikasının öncü bir bölümüdür. Hareketimizin sağlamlığı, politik hattımızın şaşmazlığı, onların deneyimsizliklerinin ve aceleciliklerinin yaratabileceği olumsuzlukların aşılmasının güvencesidir.

Sınıf mücadelesinin karşımıza koyduğu karmaşık ve zor sorunların bir bir aşılması, her örgüt birimimizin, her militanımızın bilincinin, kararlılığının, deneyiminin artmasıyla birlikte gelişmektedir. Kavganın her adımı bizleri eğitmektedir. Açıktır ki kavga, gençliği de eğitecektir. Yeter ki biz onlara yeni görevler, yeni sorumluluklar vermeyi bilelim. Yeter ki biz onların yanlışlıklarını, yoldaşça ve anında eleştirmeyi bilelim.

Partimiz saflarına yeni genç militanların kazanılmasının başlıca yolu, hiç kuşkusuz gençlik içinde etkin ve bağımsız bir örgütlenme çalışmasının yükseltilmesidir. Parti birimlerimizin, gençlik yığınlarına yönelik doğrudan çalışması hiç bir zaman gözardı edilemez. Ancak, parti birimlerimizin ondan daha önemli bir görevi vardır ki, bu, Partimizin politik hattından yürüyen gençlik örgütlenmesinin, genç - öncülerin, her yönden desteklenmesidir, geliştirilmesidir, önünün açılmasıdır.

Genç - Öncü'nün ikinci yılında bağımsız gençlik örgütlenmesi doğrultusunda önemli adımların atıldığını söylemek gerekir. Bugün genç partili yoldaşlarımızın öncülüğünde yürütülen çalışmalar önemli boyutlara ulaşmış, gençlik içinde hiç küçümsenemeyecek etkinlik ve saygınlık, kazanmıştır. Ancak çalışmaların istenilen düzeye yükseldiğini, var olan sorunların tamamen aşıldığını söylemek mümkün olmayacaktır. Bu noktada ise şu tespit yapılmalıdır: Gençlik örgütlenmesinin sorunları, Partimizin sorunlarıdır ve bu sorunların aşılması, Partimizin her biriminin genel politik önderliğinin ve yol göstericiliğinin geliştirilmesi ve mükemmelleştirilmesi ile sağlanacaktır.

Gençlik örgütlenmesine politik yolgöstericilik görevinin yerine getirilmesindeki eksikliklerin giderilmesi içine girilen keskin sınıf mücadelesi koşullarında her zamandan çok önem kazanıyor. Oysa hâlâ pek çok birimimizde, politik yolgöstericilik ve örgütsel bağımsızlık ilkelerinin doğru biçimde hayata geçirilebildiğini bile söylemek güç olacaktır. Merkez Yönetim Kurulu'nun Tek Parti Tek Cephe Kararı'nda da vurgulandığı gibi, «politik bağımlılık ve örgütsel bağımsızlığın yer yer uç noktalarda yorumlanmasıyla yanlışlara savrulunmaktadır. Örneğin, politik bağımlılığın ele alınışındaki yanlışlık, gençlik örgütünü bir ilçe örgütü gibi görme sonucunu verirken, diğer yandan, örgütsel bağımsızlığın abartılması da bazen gençlik örgütü ile parti örgütlerini karşı karşıya getirebilmektedir. Her ikisi de yanlış ve zararlı olan bu eğilimlerden hızla sıyrılmak gerekir.»

Gençlik örgütlenmesinin, tüm görevlerinin bütünleyici ve çok önemli bir parçası, onun, gençlerin bilimsel sosyalist eğitimlerinin ilk basamağını hazırlamakla yükümlü olmasıdır. Partimizin, bilinçli ve sağlam genç unsurlar kazanabilmesi, saflarında hızla etkin konuma çıkarabilmesi için gençlik örgütlenmesinin bu görevini en iyi şekilde yerine getirmesi gerekir. Hele hele gençlik içinde etkin konumdaki sapkın akımlarla kıran kırana bir mücadele içinde, örgütün gelişimini sürdürmek durumunda olan militanların teorik yapılarının genel bir ilk bilgilenmeyle yetinmeyip, daha ileri düzeyde biçimlenmesini sağlamak zorunluluğu ortaya çıkmaktadır. Gençlik örgütlenmesinin bu çok önemli görevini omuzlayabilmesinin olmazsa olmaz koşulu ise, Partimizin bu alanda hem döküman olarak ve hem de eleman olarak destek sağlamasıdır. Gençlik içinde boy atmış sapkın akımların salt bilimsel sosyalist gençlik örgütlenmesinin değil, bir bütün olarak Partimizin önünde büyük engeller oluşturdukları düşünülürse, Parti birimlerimizin bu alanda atmak zorunda olduğu adımları kavramak kolay olacaktır.

Gençlik örgütlenmesi bugün çok güç koşullar altında gelişmektedir. Faşizmin artan saldırıları, yasaklamalar, tutuklamalar çalışmaları ve dışa yönelik eylemleri kısıtlamakta, zorlaştırmaktadır. Sınıf hareketinin kesintisizliği esastır ve bu, sınıf karakteri olan gençlik örgütlenmesi için de böyledir. Sürekliliğin sağlanması, en başta örgüt disiplininin pekiştirilmesini, her kademenin sağlamlaştırılmasını zorunlu kılar. Koşullara uygun yeni çalışma ve örgütlenme biçimlerinin geliştirilmesi ve bunun gençlik yığınlarından kopmadan darlığa düşmeden uygulanması için gereken titizlik gösterilmelidir. Sınıf hareketinin uluslararası deneyleri ve Partimizin yolgöstericiliği bu noktada da önem kazanmaktadır.

Dışa yönelik çalışmalarda ve mücadele koşullarında zorlukların varlığı, bazı deneyimsiz genç yoldaşlar üzerinde olumsuz etki yaratabilir. Bir bölümü yılgınlığa kapılabilir. Bir diğer bölümü ise çalışmalarda geçmişin göreceli hareketliliğini bulamayıp, savrulma noktasına gidebilir, uç değerlendirmelere varabilir. Hem yılgınlığı ve hem de tatminsizliği gidermenin yolu, eylem hattının net bir biçimde belirlenmesidir, örgüte ve kendine güven duygusunun arttırılmasıdır, her kademede önderliğin çelikleştirilmesidir.

Genç Partili yoldaşlarımız ve genç yandaşlarımız, bütünüyle genç-öncüler, önemli sınavlardan başarıyla geçip bugüne gelmişlerdir. Onlar, sıcak ve zor mücadele günlerini, sarsılmadan karşılamaya hazırdırlar. Bundan hiç kuşku yoktur. Parti onlara güvenmektedir. Parti, onlara her alandaki yardımını geliştirmeyi en yaşamsal görevlerinden biri olarak belirler.

Genç - Öncü'nün ikinci yılında onların onurlu kavgalarını coşkuyla selamlıyoruz.

«İÇ 'DÜŞMANA KARŞI SAVAŞ' TEZİ KARANLIK PLANLARIN BİR UÇ VERİŞİDİR»

Özel Güvenlik Kuvvetleri Yasa Tasarısı ve Buhran ve Savaş Hali Yasa Tasarısı ile ilgili olarak Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Orhan Silier aşağıdaki basın açıklamasını yapmıştır:

«Emperyalizmle işbirliği içindeki tekelci sermaye ve büyük toprak sahiplerine sırtını dayayan gerici-faşist güçler tam bir suç batağına düşmüş durumdadırlar. Türkiye'yi içine ittikleri ekonomik bunalımın derinleşmesine paralel olarak geniş halk kitlelerinin uyanışı arttıkça bunlar gittikçe daha fazla zorbalığa yönelmekte, elleri daha çok kana bulanmakta, işledikleri Anayasa ve insanlık suçları birbirini izlemektedir.

«Demirel iktidarı tarafından Meclis'e sevkedilen Özel Güvenlik Kuvvetleri Yasa Tasarısı büyük patronlara, büyük toprak sahiplerine, faşist işgal altındaki kamu kuruluşlarına işçi ve emekçilerin üzerine saldırtacakları özel silahlı birlikler kurma yetkisi vermekte, zaten varolan kimi faşist çeteleri yasallaştırmaktadır.

«Buhran ve Savaş Hali Yasa Tasarısı ise hazırlıkları uzun bir süredir devam ettiği bilinen ve emperyalist merkezlerle elele kotarılan karanlık planların bir uç verişidir. Amerikan emperyalizminin soğuk savaş tüccarları tarafından geri ve bağımlı ülkelerin emperyalist sistemden kopmasını önlemek üzere ilerici, demokrat, bilimsel sosyalist güçlere karşı yöneltilecek toplu ve yoğun baskıların, kitle kıyımlarının sloganı «iç düşmana karşı savaş» tezleri yine ortalıklarda dolaşmaktadır. Türkiye'nin sorunlarını çözmek bakımından tükenmişliği her gün biraz daha belli olan egemen sınıflara artık sıkıyönetim bile yetmemektedir. Son 60 yılın üçte ikisini sıkıyönetim altında geçiren işçi sınıfımızın, emekçilerin mücadelelerinin, örgütlenişlerinin durdurulamadığını görmeleri demokrasi düşmanlarını daha da büyük suçlara yöneltmektedir. «Buhran Hali» gibi belirsiz bir kavrama dayanarak temel hak ve özgürlükleri iyiden iyiye yok etmek isteyenler ister kısa dönemli amaçlarına ulaşsınlar, ister ulaşamasınlar mutlaka yenilgiye uğrayacaklardır. Demokrat ve yurtseverlerin gücü, sosyalizmin gücü böyle engellemelerle yokedilemez. Bağımsızlığa, özgürlüğe, sosyalizme giden dünyadan Türkiye'yi koparmak, tüm işçileri, emekçileri yoketmedikçe bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesini durdurmak mümkün değildir.»

kıyımlara, devlet kadrolarının faşistleştirilmesine karşı yerel örgütler yoğun bir çalışma yürütüyorlar

MHP destekli AP Hükümetinin kurulması ile tekrar başlayan işten çıkarmalar, memur ve öğretmen kıyımları ve sürgünler bütün hızıyla sürdürülüyor. İlericilerin yerlerine gerici-faşist unsurlar yerleştirilmeye çalışılıyor. Bu anti-demokratik kuygulamaların önlenmesi için mücadele yerel örgütlerin geliştirildikleri eylem birliği çalışmalarının önemli bir alanını oluşturuyor. Kıyımları ve sürgünleri protesto zemininde çeşitli ilerici, demokrat yurtsever ve devrimci güçlerin ortak tepkileri örgütleniyor. Bu tepkiler kitlelere ulaştırılarak yaygınlaştırılmaya çalışılıyor.

İÇEL

Türkiye İşçi Partisi İçel İl Örgütünün Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve Birlik Dayanışma ile ortaklaşa yayınladığı ve çok sayıda basılarak dağıtılan bildiride şöyle deniyor: «21 Mart günü Dumlupınar Lisesi'nde 11 öğretmen topluca açığa alınmıştır. 8 Mart günü yapılan "zamları, pahalılığı protesto mitingi"ne katıldıkları bahanesiyle 21 öğretmen ve 12 sağlık emekçisi açığa alınmıştır. Ayrıca birçok ilerici memurun da kıyım listesi hazırlanmıştır. Bu listelerin hazırlanmasında sağ basının jurnalci gazetesi Hakimiyet'in gösterdiği hedeflerden yararlanılmıştır. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir de, Vali hiçbir gerekçe göstermeksizin keyfi olarak İşçi Bayramı olan 1 Mayıs gününde sokağa çıkma yasağı konduğunu açıklıyor.»

Dağıtılan bildiri şu sözlerle son buluyor: «İşçi memur kıyımına son! Açığa alınan tüm çalışanlar görevine dönmeli! Mahalle baskınlarına, keyfi tutuklamalara, **işkenceye son!»**

İçel'de Türkiye İşçi Partisi, **Türkiye Sosyalist** İşçi Partisi, Birlik Dayanışma ortak imzasıyla dağıtılan bildiriye **Özgürlük Yolu** ve **Devrimci Demokratlar** grupları imza koymamışlardır. Özgürlük Yolu grubu Ulusal Devrimci Güçbirliği (UDG) adlı deklarasyon gereği merkezi düzeyde işbirliği yaptıkları Devrimci Ulusal Demokratlar grubunun da katılması isteği ve dayatması sonucu, Devrimci Demokratlar da Özgürlük Yolu grubunun katılmaması gerekçesiyle bu çalışmaya katılmayarak eylem birliği çalışmalarını bölücü bir tutum içine girmişlerdir.

BODRUM

Aynı konuda bir bildiri dağıtan Türkiye İşçi Partisi Bodrum İlçe Örgütü bildirisinde şöyle denmektedir:

«İktidarın şartsız destekçisi faşist MHP'nin örgütlenebilmek için, İlimizi ve ilçemizi pilot bölge olarak seçmesi ve Muğla'da 155'ü bulacağı söylenen, ilçemizde 11'i bulan ve 50'yi aşacağı saptanan sürgünlerin nedeni, bu güne kadar örgütlenme olanağı bulamadığı ilçemizde, sürülen öğretmen ve memurların yerine getirilecek faşist militanlar aracılığı ile kadrolaşarak halkımızın demokratik hak ve istemlerini baskı altına alma çabasıdır. Bunların sorumlusu mevcut iktidar ve halkımızın çok yakından tanıdığı Bodrum'daki uzantıları olacaktır.»

Dağıtımı sırasında bazı Parti üyelerinin gözaltına alındığı ve Türkiye İşçi Partisi Bodrum İlçe Örgütü imzası ile basılan bildirinin sonunda şu duyuru yer almaktadır: «Biz ilçemizde yığınsal mücadelenin bilincinde olarak her türlü sömürü, baskı, kıyım ve sürgünlere karşı, gelecek güzel günler için **Türkiye İşçi Partililer** ve **Birlik Dayanışma'dan yana olanlar,** ilerici, demokrat ve tüm yurtseverlerle ortak hareket edeceğimizi duyururuz.»

KÖYCEĞİZ

MHP destekli AP iktidarının kurulmasıyla beraber Köyceğiz'e atanan kaymakamın yaptıkları ise Köyceğiz İlçe Yönetim Kurulu'nun dağıttığı bildiride şöyle sıralanıyor: «Son günlerde ülkemizde oynanmak istenen oyunun bir parçası ilçemiz Köyceğiz'de de faşist MHP destekli AP iktidarı tarafından atanan kaymakam tarafından hayata geçirilmeye başlandı.

Tekelci sermayenin ürünlerinin satışını ve karaborsacının yağı kaça sattığını kontrol etmeyen, fakat pazar yerinde üreticinin soğanı ucuz satması için baskı yapan kaymakam ilçemizde bakın daha neler yapıyor:

— Sokaklarda insanları çeviriyor, kırmızı kazak giydi diye azarlıyor.

— İnsanlar ayak ayak üstüne atarak oturdu diye hakaret ediyor,

— Ellerinde gazete-dergi taşıyanları sorguya çekiyor ve hakaret ediyor,

— Sokaklardan ve okullardan öğrencileri toplattırıyor, arkadaşlarının gözü önünde ellerine kelepçe taktırıyor, karakolda dövüyor, dövdürüyor.

AJİTASYONDA BİRLİK

Demokrasi mücadelesinde tek cephenin örülmesi sürecinde yerel düzeyde ve tabanda geliştirilen birleşik eylemler özel bir önem taşıyor ve bu yönde hızlı adımlar atılıyor. Birleşik eylemlerin somutlandığı alanlardan birisi ise çeşitli illerde düzenlenen miting ve yürüyüşler oluyor. Bu gösteriler, ön hazırlıklarının başarılı bir şekilde yapılması, ortak propaganda-ajitasyon çalışmalarının yükseltilmesi ve kitlelerin gösteriler için örgütlenmesi oranında gerçek antifaşist gösteriler haline dönüşüyor.

Bununla beraber, gösterilere gölge düşüren bazı grupçu ve ortak eylemin gerekleri ile çelişen davranışlara yer yer hâlâ rastlanıyor. Bunlardan biri de ortak ve birleşik ajitasyona uymamak biçiminde kendini ortaya koymaktadır. Grupçu davranışların etkisiz kılınması yolunda Türkiye İşçi Partisi'nin ve örgüt birimlerinin ilkeli ve ısrarlı çabalarıyla bu konuda da epey adımlar atıldığı ortadadır. Ve hâlâ süren kimi olumsuzlukların yine Parti örgütlerinin ısrarlı çabalarıyla ortadan kaldırılması mümkündür.

Olumsuzluklar, kimi yerlerde miting ve gösteri içinde, kimi yerlerde ise, «mitingimiz bitmiştir» anonsuyla beraber başlayan özgün sloganları haykırmak biçimine bürünüyor. Konya Ereğlisi, Kocaeli, Eskişehir mitinglerinde bu durumun örneklerine rastladı. Özellikle Birlik Dayanışma Grubundan bazı kişilerin terkedemediği bu alışkanlıklar miting alanının bir slogan yarışı alanına dönüşmesi sonucunu veriyor. Kapalı kapılar arkasında yapılan «özeleştiri»ler sorunların çözülmesine yetmiyor. Çünkü bir dahaki gösteride veya başka bir yerde aynı olumsuzluklar tekrar ortaya çıkıyor.

Bu olumsuzlukları aşmak yolunda her düzeydeki ilişkilerde konu gündeme getiriliyor. Ama unutmamak gerekiyor ki, zaman zaman bu yetmiyor. Parti örgütlerinin, üyelerin, yandaşların miting alanlarını bu olumsuzluklara terk etmesi ise beklenmemelidir. Bu olumsuzlukların boy verdiği gösterilerde, «Yaşasın Türkiye İşçi Partisi», «Silahımız Partimiz, Önderimiz Boran», «Çark Başak yukarı, daha daha yukarı» sloganları miting alanlarından yükseliyor ve yükselecektir.

Türkiye İşçi Partisi, ortak birleşik eylemlerde, ortak birleşik ajitasyonun hakim kılınması için bugüne kadar olduğu gibi yine ısrarlı mücadelesini sürdürecektir. Olumsuzluklar, bunların kitleler önünde mahkûm edilmesi, meydanın olumsuzluklara terk edilmemesi, her düzeydeki ilişkilerde konunun sürekli olarak gündemde tutulması ve yoğun bir ikna çalışmasıyla aşılacaktır.

— Köyceğiz'in bilimsel sosyalistlerini hedef gösteriyor.

— Karakolda dövdüğü kişileri Köyceğiz'i terke zorluyor.

— İlericilerin evlerini bastırıp izinsiz arama yaptırıyor.»

Partimizin Köyceğiz İlçesinin dağıttığı bildiri şöyle tamamlanıyor: «Tüm bu baskı ve anti-demokratik uygulamalara dur demek mümkündür. Yalnız bir şartla. İşçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerini soyup soğana çevirmekte birbirleriyle kaynaşan ve bütünleşen burjuvaziye karşı, kendi sınıfımızın partisi Türkiye İşçi Partisi'nin yol göstericiliğinde, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm demokrasi güçlerini tek bir demokrasi cephesinde örgütleyerek. Yani ortak düşmana karşı ortak mücadele ederek.»

KAYSERİ

Kayseri Merkez İlçe Örgütümüzün Fevzi Çakmak semtine yönelik olarak dağıttığı bildiride, Kayseri'ye yeni atanan Vali ve Emniyet Müdürünün başını çektiği devlet terörü ve faşist terörün her gün tırmanan örnekleri sergileniyor ve şöyle deniyor: «Okullarda bu tür faşistleştirme girişimlerinden sonra MHP destekli AP hükümetinin atadığı vali ve emniyet müdürünün bizzat teşvik ve yönlendirmesiyle semtimizde faşist hareket filizlendirilmeye çalışılmaktadır. Semtimizde geceyarıları izinsiz ev basmalar, 'suçlu arıyoruz' bahanesiyle konut aramaları olağan hale gelmiştir. Bütün bunlar ÜGD'li faşistlerle birlikte yapılmakta ve evler onlarla birlikte aranmaktadır. Aramalar sırasında işkence ve hakaretler yapılmaktadır. İhbar var gerekçesiyle ilericiler, demokratlar meşhur işkence evleri olan 'Lüks Kadife', 'Kumarlı' ve 'Talas'daki evlere götürülerek işlenmeyen suç zorla baskı ve tehditle kabule zorlanmaktadır. Bütün bunlar halkın gözü önünde olurken Fevzi Çakmak faşist katliamının üzerine sünger çekilmeye çalışılıyor. Katliamın üzerine sünger çektirmeyeceğiz. Katliamın hesabını soracağız. Unutmayacağız. Faşizmi Ezeceğiz.»

AMASYA VE BAYRAMİÇ PARTİ LOKALLERİ SALDIRIYA UĞRADI

Faşist güçlerin saldırılarını yoğunlaştırdıkları illerden biri olan Amasya'da son olarak Parti Lokaline patlayıcı madde atıldı. Gece saat 20.40'da meydana gelen patlamada Parti Lokali önemli derecede hasar gördü. Olaydan hemen sonra kaçan saldırganlar henüz yakalanamadı. Bazı emniyet görevlilerinin devamlı koruyuculuğu altında faaliyet gösteren gerici-faşist güçler bu koruyuculuktan güç alıyorlar.

Daha önceki saldırılar gibi bu saldırı da Partilileri sindiremeyecektir. İl Örgütümüz şimdi bütün güçleri ile 1 Mayıs kutlamalarının en geniş birliktelikle ve gerici-faşist saldırılara bir cevap olacak güçte yapılması için hazırlıklarını yürütüyor.

Öte yandan, Bayramiç İlçe Lokali de geçtiğimiz günlerde saldırıya uğradı. İlçe'de kimsenin olmadığı bir sırada yöneltilen saldırıda Lokalin camları kırıldı ve içeriye girilmeye çalışıldı.

SAKARYA:

EYLEM BİRLİĞİ İÇİN KARARLI VE İLKELİ MÜCADELE

Tek cephenin örülmesi sürecinde yerel örgütlerin attığı adımlar her geçen gün meyvelerini hızla veriyor. Bu illerden birinin Sakarya olduğu Çark Başak'ın geçen sayısında belirtilmişti. Geyve ve Adapazarı'nda yapılan yürüyüş ve mitingler il örgütümüzün kuruluşundan hemen sonra başladığı eylem birliği çalışmalarının bir ürünü idi.

Sakarya'da Parti örgütümüzün ve Genç-Öncü'nün henüz örgütlenmediği dönemlerde eylem birliğini sağlama yönünde çeşitli girişimler olmasına rağmen bunlar kalıcı adımların atılması sonucunu doğuramamış ve dağılmış bulunuyordu. Parti örgütlenmesinin gelişmesiyle ve Genç-Öncü'nün kurulmasıyla beraber bu çalışmalar Partimizin girişimiyle tekrar başlatıldı. 15 Haziran 1979'da TÖB-DER şubesinin bir komplo sonucu yakılması üzerine TÖB-DER yöneticileri ziyaret edilerek, bu faşist saldırıya karşı ortak tavır alınması önerildi ve bu öneri diğer kitle örgütlerine ulaştırıldı. Bu öneri üzerine aralarında Partimiz Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Cumhuriyet Halk Partisi gençlik kolları temsilcilerinin de bulunduğu toplam 15 örgüt yetkilileri bir araya geldiler. Bu ilk bir araya geliş, 15 örgüt temsilcisinin TÖB-DER'e yöneltilen faşist saldırıyı protesto eden ortak bir basın açıklaması, Başbakana çekilen ortak telgraf, bağış kampanyasının örgütlenmesi, imza kampanyası açılması ile sonuçlandı. Aynı toplantıda ortak platformun sürekliliği konusunda prensip kararı da alındı. Yapılacak işleri ve ilkeleri saptamak üzere bir komite oluşturuldu.

Ortak Platformun çalışmaları bu toplantıdan sonra belirli eksikliklere karşın süreklilik kazanmaya başladı. Adapazarı Sümerbank Satış Mağazası'ndaki grev ortak olarak ziyaret edildi ve «Haklı Grevinizi Destekliyoruz» flaması ortak flama olarak grev yerine asıldı. TÜS-DER'in kapatılması üzerine ortak imzalı protesto telgrafları çekildi. Anti-faşist özlü ortak bir bildiri halka dağıtıldı. 18 Ağustos 1979'da yapılan «MHP Kapatılmalıdır Mitingi» ortak platform dışında örgütlendi ve platformdaki örgütler bu yüzden mitingi desteklemekten uzak durdular.

Platformun altıncı toplantısında, geçmiş çalışmalar değerlendirilerek, komitenin yetersizliği tesbiti yapıldı ve Genç-Öncü'nün dahil edilmesiyle yeni bir komite oluşturuldu. Ortak komitenin yeniden oluşturulmasından sonra çalışmalar daha düzenli ve sonuç alıcı bir sürece girdi. 22 Eylül 1979'da «MHP-ÜGD Kapatılsın, Faşist Odaklar Dağıtılsın» isimli bir kapalı salon toplantısı düzenlenmesi kararlaştırıldı. Açık oturum olarak tanımlanan bu toplantının gerçekleştirilmesinde il örgütümüz belirleyici ve çözümleyici güç olarak etkin oldu. Birlik Dayanışma ve TSİP tarafından geliştirilen ve «her örgütün çıkıp kendi görüşünü anlatması» şeklinde özetlenebilecek öneri il örgütümüz tarafından kabul edilmedi ve bu yaklaşımın yanlışlığı konusunda ısrarlı bir ikna çalışması yürütüldü. Toplantının başlamasına kadar sürdürülen bu ikna çalışması sonucunda yapılacak konuşmaların çerçevesi genel olarak belirlendi ve hazırlanan bir ortak metin toplantıya katılan 500'ü aşkın ilerici, demokrat ve sosyaliste yazılı olarak da dağıtıldı.

Komitenin hazırladığı çalışma ilkeleri, platforma katılan örgütlerce benimsendikten sonra çeşitli olaylara ortak tepki göstermek şeklinde yürüyen çalışmalar 44 örgütü kapsayacak boyutlara ulaştı. Bu genişliğe ulaşan ortak çalışmalar daha sonra TSİP'in «yerel işbirlikleri aşılmıştır, merkezi düzeyde yapılmalıdır» görüşü ile zaman zaman zorluklarla karşı karşıya kaldı. Gıda-İş Sendikası'nın grev ve direnişinde TSİP yalnız hareket etmeyi yeğledi. Geyve belediye işçilerinin grevinin desteklenmesi çalışmalarında da aynı tutumunu sürdüren TSİP, 16 Şubat 1980'de yapılan mitinge son anda katılmak durumunda kaldı. 23 Şubat'ta yapılan Adapazarı mitinginde ise TSİP yine yer almıyor ve miting esas olarak Partimiz ve Birlik Dayanışmanın ortak öncülüğünde gerçekleştiriliyordu.

Sakarya'da yürütülen eylem birliği çalışmaları sürdürülüyor. Çeşitli sorunlar henüz ortadan tam olarak kaldırılmış değil. Özellikle CHP örgütlerinin eylem birliği çalışmalarına çekilmesinde ve sendikaların geniş olarak katılımının sağlanmasında önemli görevler önde duruyor. Eylem birliği çalışmaları ile Partimizin güçlendirilmesi ve etkinleştirilmesi görevlerinin içiçeliği kendini bir kere daha gösteriyor.

Tek Parti, Tek Cephe Kararında da belirtildiği gibi «en geniş kitleleri anti-faşist mücadelede biraraya getirmek, anti-faşist cepheyi örmek, anti-faşist mücadelenin güncel görevlerini başarıyla yerine getirmek en önde Partimizin sorumluluğu altında bulunan sınıfsal bir görevdir.» «Bu alanlarda ilkeli ve kalıcı adımların atılması, Partimizin daha da güçlendirilmesine koşut olarak sağlanacaktır.»

Ulusal sorun ve örgütlenme

Şovenizme karşı mücadele demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Irkçı, şoven-milliyetçi baskıların ve asimilasyoncu politikaların alabildiğine uygulandığı koşullarda bu mücadele özel bir önem kazanır. Çünkü faşist tertip ve komplolar, tarihin de gösterdiği gibi, egemen milliyetçiliğin devamlı olarak körüklenmesi ile at başı gidiyor.

Tek Parti, Tek Cephe Kararında da belirtildiği gibi, «temel insan haklarını, eşit olma hakkını, ulusal ve insani hak ve değerleri.. yok sayan, bu talepler doğrultusunda mücadeleyi ve hareketleri, ırkçı, şoven-milliyetçi tutumlarla düşmanca bastırmaya çalışan egemen sınıfların şoven politikalarına karşı durmak ve püskürtmek, bu hak ve özgürlükleri gerçekleştirmek, demokrasi ve özgürlük cephesinin en temel görevlerinden birisidir. Bir başka deyişle, şovenizme karşı mücadele, demokrasi cephesinin doğal, doğal olduğu kadar temel bir görevdir.»

Türkiye İşçi Partisi'nin bu soruna yaklaşımı, ilkesel bir yaklaşımdır. Bilimsel sosyalizmin ve proletarya enternasyonalizminin evrensel geçerli ilkeleri Partimize bu konuda da yol gösteriyor. Bu ilkeler, ülkemizin somut koşullarına uyarlanmış gerçekçi politikalar olarak Partimizin eylem programında yer alıyor.

Bilimsel sosyalizm, ulusların kendi geleceklerini özgürce belirlemeleri hakkını savunmak ile ulusların ve halkların tek ve büyük birimler olarak örgütlenmesini sağlamak için mücadeleyi bir bütün olarak ele alıyor. Türkiye İşçi Partisi'nin 2. Büyük Kongre Kararları'nda tekrar belirtildiği üzere işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist hareketi, «bilimsel sosyalizm ilkelerinden ödün vermeksizin birlik ve bütünlüğün zora dayanarak değil, özgür irade ile gönülden seçilip kabul edilerek, eşitliğe, kardeşliğe, özgürlüğe dayandırılarak gerçekleştirilip pekiştirileceğine» inanıyor ve bunun için çalışıyor.

Lenin, «sosyalizm için verilen devrimci mücadeleyi ulusal soruna ilişkin devrimci bir programla bağlamalıyız» diyordu. Türkiye İşçi Partisi böyle «devrimci bir programa» sahip bir partidir. Bu program, ırkçı, şoven-milliyetçi baskılara ve asimilasyon politikalarına karşı kesin bir mücadeleyi, insani ve ulusal demokratik hak ve özgürlüklerin-değerlerin yılmaz savunuculuğunun üstlenilmesini, ulusal baskı ve eşitsizliğe tam olarak son verilmesini, özgürce gelişmeyi sağlamayı kapsıyor. Geniş halk yığınlarının oluşturacağı ve toplumun demokratikleşmesini sağlayacak demokratik iktidar, bu kapsam içinde, ırkçı, şoven-milliyetçi baskıların, asimilasyoncu politikaların son bulmasını sağlamayı, ulusal demokratik hak ve özgürlükleri yaşama geçirmeyi, bölgesel yönetim organlarının seçimle oluşturulup geliştirilmesini hedefliyor.

Bilimsel sosyalizm, öte yandan, aynı devlet birimi içinde yaşayan tüm işçilerin ve emekçilerin mücadele birliğini, bu birliğin en üst düzeyde somutlanışı olan tek bir bilimsel sosyalist parti ilkesini ortaya koyuyor. Bilimsel sosyalizmin bu ilkesinin dışındaki yaklaşımların ve görüşlerin işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin mücadele gücünü zayıflatacak öneriler olduğu ise açıktır. Buna karşın, yanlış yaklaşımlardan kurtulmak gerekliliği bilimsel bir zorunluluk olmakla birlikte, bu her zaman kolay olmamaktadır. Bu, ülkemizdeki hareket içinde de kendini gösteren bir durumdur.

Bilimsel sosyalizmin «tek parti» ilkesine ters bu yaklaşım ülkemizde esas olarak «sömürge tezi»ne dayanıyor. «Sömürge tezi»ni mücadelelerine temel alan örgüt ve hareketler, bu görüşleri ile yanlış bir tesbit yapmaktadırlar. Ama bununla da kalmayıp daha da ileri gidiyorlar. «Sömürge tezi» olarak ortaya çıkan bu yanlış tesbite dayanarak, coğ-

---

EN GENİŞ

Emperyalizme, faşizme ve tekellerin egemenliğine karşı mücadele sınıfsal ve kitlesel düzeyde geliştirilecek bir mücadeledir. Mücadele işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ortak birleşik eyleminin örgütlenmesi ve tüm demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinin örülmesi ile başarıya ulaşacaktır. Demokratik güçlerin zaferini kazanmanın yolu buradan geçmektedir.

Tek Parti Tek Cephe Kararı'nda eylem ve cephe birliğinin sınıfsal ve politik güçleri ayrıntılı bir biçimde belirleniyor. Bu belirlemeler, bilimsel sosyalizmin, tarihsel deneylerin ve ülkemizin somut koşullarının sentezidir. Gerek Partimizin yaptığı belirlemeler, gerekse demokrasi cephesinin örülmesi sürecinde atılan adımlar, görevlerin ağırlığını ve önemini tekrar tekrar ortaya koyuyor.

Demokrasi cephesinin örülmesinde temel sorumluluk işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist öncü örgütü olan Partimizin omuzlarında bulunmaktadır. Bütün kademeleriyle Türkiye İşçi Partisi bu tarihsel görevinin bilinciyle zorlu bir mücadelenin içinde bulunuyor.

Partimiz, öte yandan, en genelinde bilimsel sosyalizmi ve proletarya enternasyonalizmini teorik ve pratik çalışmalarının temeli olarak ele alan, işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda çalışan, sosyalizmi ve sınıfsız toplumu amaçlayan iki hareketle geliştirilecek ilişkilere üstün bir önem vermektedir. Bu iki hareketle geliştirilecek ilişkiler ve işbirliği, eylem ve cephe birliğini çalışmalarının doğru bir çizgide geliştirilmesinde işlevsel bir değere sahiptir. Partimiz bunu sürekli olarak vurguluyor ve tüm kademelerde bu birliğin sağlanmasını amaçlıyor.

Bu noktada bir yanlıştan kaçınmak gerekiyor. Böylesine bir birliğin önemi açıktır, ama, bu, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede birlik çalışmalarının bütünü değildir. Anti-faşist mücadelede birleşik eylemi sağlama görevini dar bir alana sıkıştıracak ve tek cephenin örülmesi sürecinin diğer önemli görevlerinin gözardı edilmesi tehlikesini yaratacak yaklaşımlar yanlıştır, zararlıdır. Bilimsel sosyalist platformdaki iki hareketle geliştirilecek öncü birlik, en geniş birleşik eylemin çekim merkezi olarak ele alınmak durumundadır. Bu iki hareketle birlikte tüm kademelerde geliştirilecek öncü birliklerin, daha geniş birliklerin yaratılmasını ve bunların kalıcı kılınmasını sağlaması, anti-faşist mücadelenin başarıya ulaştırılmasında belirleyici olacağı unutulmamalıdır.

Bazı yerel örgütlerde ve zaman zaman, bilimsel sosyalist platformdaki iki hareketle geliştirilmeye çalışılan ilişkilerin, anti-faşist birlik çalışmalarının bütünü olarak ele alındığı gözlenmekte ve böyle dar bir alana sıkışma eğilimi uç vermektedir. Tek Parti Tek Cephe Kararı'nda da belirtildiği gibi, demokrasi cephesinin örülüp, oluşturulmasını «elde var olanların bir araya gelmesiyle» hemen başarılacak bir iş olarak görmek, görevlerin kapsamını daraltacak sonuç verir. Bu darlığın aşılması yolunda tüm örgüt birimlerinin dikkatli ve yoğun bir çaba içinde olmalarının gerekli olduğu ortadadır. Tüm örgüt birimlerinin faşizmden yana olmayan en geniş çevrelerle çok yönlü ilişkiler içinde olmaları ve bu ilişkilerin bilimsel sosyalist platformdaki iki hareketle birlikte kalıcı adımlara dönüştürülmesi olanaklarının yaratılması önem kazanmaktadır.

rafi bütünlüğü de olan ve aynı devlet birimi içinde yaşayan işçi ve emekçilerin ayrı örgütlenmesini savunuyorlar. Böylece, bir yanlış tesbiti, bir diğer ilkesel yanlışla tamamlıyorlar. «Sömürge tezi»-nin doğru olması halinde bile ayrı örgütlenmenin bilimsel sosyalizmle bağdaşmayacağını görmüyorlar.

Doğu ve Güneydoğu bölgesinin bir sömürge olup olmadığı konusunda Türkiye İşçi Partisi'nin görüşü çok daha öncelerden belirtilmiştir. 2. Büyük Kongre'ye sunulan Merkez Yönetim Kurulu Raporu'nda bu konuda şöyle deniyordu: «Bir coğrafya parçasının ve halkının sömürge statüsünde olduğunu gösteren ölçütlerin Doğu'ya ilişkin olarak varolduğu savunulamaz.

★ Doğu'ya uygulanan ayrı bir yönetim sistemi;

★ metropolden kişi ve grupların 'colon'lar olarak bölgeye gelip yerleşmeleri:

★ bölgenin ekonomisinde —tarımda, ticarette, sanayide, madencilikte— ayrıcalıklı yer tutup egemen sınıfı oluşturmaları;

★ bölgenin yönetiminde ancak alt kademelerin bölge halkına açık olması;

★ metropol yönetiminin ise onlara hepten kapatılması;

★ bölge halkından olanların metropole göçünün engellenmesi veya zorlaştırılması;

★ metropol ekonomisinde istedikleri yatırımları yapmalarına, diledikleri işi tutmalarına, mesleğe girmelerine izin veya olanak verilmemesi;

v.b. gibi durum ve koşullar yoktur. Tersine kamu idaresinde, serbest mesleklerde, ticarette, sanayide, tarımda egemen sınıfların ve onlara bağlı toplumsal tabakaların uyuşması, bütünleşmesi vardır. Sömürülmek başka şeydir, sömürge başka şeydir. Tarım ve sanayi ürünleri arasındaki ikinciler lehine fiyat farkı tüm tarım emekçilerinin sömürülmesine yol açar. Bölgede biriken sermayenin daha büyük kâr getirdiği için ülkenin büyük kentlerine, sanayi bölgelerine akması bölgeden dışarı fon aktarımıdır ama, bu, bölgenin sömürge olarak sömürülmesi değildir. Bu durumda, Doğu'nun bir sömürge olduğu tezi geçersizdir.»

Bilimsel sosyalizmin ilkeleri ve ülkenin gerçekleri ile «sömürge tezi» ve «ayrı örgütlenme önerisi» arasında tam bir zıtlık vardır. Daha da ötesi, bilimsel sosyalist örgütlenmeye «tek örgüt» dışında yaklaşıp yaklaşmamak, kendi başına, bilimsel sosyalist olmanın vazgeçilmez gereklerinden olmaktadır.

Türkiye İşçi Partisi'nin bu konuda da görüşü açıktır ve ilkeseldir. Partimiz, yine 2. Büyük Kongre Kararları'nda söylendiği üzere, «egemen sınıfların bölgesel ve etnik ayrımlar gözetmeksizin ülke çapında bütünleşmiş olmaları karşısında işçi ve emekçi sınıfların mücadele ve örgütsel birliğini korumanın ve geliştirmenin temel koşul» olduğunu kabul etmektedir.

Bu bakımdan Parti örgütlerini Doğu ve Güneydoğu dahil tüm yörelerde daha da yaygınlaştırmak, etkinleştirmek ve güçlendirmek, tüm bilimsel sosyalist kadroların tek merkez altında toplanmalarını sağlamak özel bir önem taşımaktadır.

Ne var ki, «işçi ve emekçi sınıfların mücadele ve örgütsel birliği»nin sağlanması, bu görevle sınırlı değildir. Doğu ve Güneydoğu'da yeni parti örgütleri yaratmak, bu örgütleri daha da etkinleştirmek görevi ile, bu yöredeki ulusal demokrat hareketlerle demokrasi mücadelesinde eylem ve güçbirliğini geliştirmek görevi bir bütündür. Çünkü bu hareketler ve örgütlenmeler, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şovenist mücadelede özel bir konuma ve öneme sahiptir. Tek Parti, Tek Cephe Kararı'nda belirtildiği gibi, «henüz sorunların çözümüne sınıfsal açıdan bakamayan, ancak, ırkçı, şoven-milliyetçi baskılara, özümseme politikasına ve bu çerçevedeki uygulamalara karşı mücadele yürüten ve mücadeleyi esas alan örgüt ve grupların cephede yer alması, cepheye kazanılarak asli unsurlar haline getirilmesi, ısrarlı bir biçimde gerçekleştirilmesi gereken bir görevdir.»

BiRLEŞiK EYLEM

İlişkilerin ve diyalogların geliştirilmesi gereken politik akımlardan biri, genel olarak «sol» oportünist, goşist özellikler taşıyan hareketlerdir. Bu kesimlerde görülen «ayrı platform»lar oluşturma girişimlerinin etkisiz kılınması ve en azından belli bölümlerinin, ilkelerin egemen kılındığı birlik platformlarına çekilmesi üzerinde dikkatle durmak gerekiyor. Tek Parti Tek Cephe Kararı'nda söylendiği üzere bu «grupların cephe ve eylem birliğinde yerleri olduğu, bu kesimleri demokrasi cephesine kazanmak gerektiği açıktır.»

Yerel örgütler düzeyinde ihmal edilmemesi gereken diğer bir politik akım CHP'dir. CHP üst yönetiminin uzlaşıcı ve teslimiyetci politikasının sonucu olarak birçok CHP yerel örgütü faşizme karşı birleşik eylemlerden uzak durmaktadır. Bununla beraber bazı yerel örgütlerinde olumlu yaklaşımların yer almaya başladığı da gözlenmektedir. CHP tabanında yürütülecek çalışmaların ve ilişkileri geliştirme çabalarının sürekli kılınması ve bunda ısrarlı olunması, anti-faşist mücadelede birleşik eylemin kitleselleştirilmesi bakımından önemlidir.

Bu iki politik akımın sonuç olarak birlik çalışmalarından uzak durması; birincisinin ayrı platformlar oluşturma girişimleri içinde bulunması, ikincilerin ise pasif bir çizgiyi izlemesi, anti-faşist birlik çalışmalarında darlık eğilimlerinin güçlenmesini besleyen birikimler yaratmaktadır. Ne var ki, bu olumsuzlukların değişmez, değiştirilemez olduğunu var saymak, bugünkü tutumlarını veri alan bir politik çalışma içinde olmak tümden yanlış bir yaklaşımdır. Tam tersine, bu olumsuzlukları ortadan kaldırılabilir görmek ve bunun için mücadele etmek gerekiyor.

Öte yandan, dikkatle takip edilmesi gereken gelişmelerin uç vermeye başladığı bir alan da MSP'nin kimi yerel örgütleri olmaktadır. Özellikle İran'da gelişen devrimci sürecin kimi MSP yerel örgütleri ve tek tek bazı MSP'liler üzerinde olumlu yankılar uyandırdığı görülmektedir. Bu kesimlerde genel olarak anti-komünist önyargıların yine güçlü olarak kendini duyurmasına karşın, bu önyargıların etkisizleştirilmesinin, bu kesimlerle geliştirilecek diyaloglarla ve ortak eylemlere çekilmeleri süreci içinde ortadan kaldırılabileceği, en azından zayıflatılacağı unutulmamalıdır.

Faşizme karşı mücadeleyi, faşizmden yana olmayan tüm örgüt, hareket, grup ve kişileri kapsayacak bir genişlikte ele almanın zorunlu olduğu açıktır. Çünkü, faşist güçleri soyutlama ve etkisizleştirmenin yolu buradan gecmektedir. Bu ele alış, elbette, «birlik için birlik», «her ne pahasına birlik» anlayışını doğurmamalıdır. Ama, faşist güçlerin soyutlanması ve etkisizleştirilmesi planında geniş sınıfsal ve politik güçlerin varlığı, hatta tek tek yurtseverlerle, demokratlarla geliştirilecek ilişkilerin önemi, dikkatten kaçınılmamalıdır.

Faşist tırmanışın engellenip püskürtülmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi için mücadelede öncelikle önem kazanan görevlerden biri, bu yüzden, birleşik eylemin dar sınırlar içine hapsolup kalmasını önlemektir. Yapılacak iş, tam tersine, faşizmden yana olmayan en geniş politik güçleri, örgütleri, grup ve kişileri birleşik eylem bayrağı altında toplamaktır.

EMPERYALİZMİN SAVAŞ KUNDAKÇILIĞI BOŞA ÇIKARILACAKTIR!..

«Camp David'de ete kemiğe bürünen bu oyun, Carter, Begin ve Sedat arasında gerçek bir askerî pakt biçimini aldı. Bu oyunun yaratıcıları daha da ileri gidebilmek için, bu pakta karşı birleşik Arap cephesinde yeni yeni çatlaklar bulmak, tehlikeli ABD-İsrail-Mısır blokuna yeni katılacak üyeler ortaya çıkartmak zorundadırlar. Bu olmadan Camp David'in başarısızlığa mahkum olduğu bilinmektedir.» Böyle diyor, Lübnan Komünist Partisi Genel Başkanı Nicolas Chaoui.

Orta Doğu'daki son gelişmeler Türkiye için gerçek bir tehlike niteliğinde. Son günlerdeki olaylar Chaoui'nin ne denli haklı ve doğru bir tesbitte bulunduğunu kanıtlıyor. Bir süreden beri için için kaynamakta olan Irak ile İran arasında çatışmalar patlak veriyor. Washington, İran ile diplomatik ilişkilerini kesip bölgedeki durumu biraz daha gerginleştiriyor ve askerî müdahale havası yaratıyor. Bu arada, Amerikalı diplomatlar, Kongre üyeleri vızır vızır bölgede dolaşıp duruyorlar. Carter Avrupa televizyonlarından boy göstererek, İran'daki rehinelerin kurtarılması için ABD'nin müttefiklerine «belli bir süre tanıdığını» söylüyor. Ne kadar süreceğini açıklamadığı bu süre içinde, gene ne nitelikte olacağını belirlemediği «önlemler» için ABD'nin müttefiklerinin kendisini desteklemesini istiyor.

Amerika'nın ünlü Time dergisi, Irak'ın Sovyetler Birliği ile ilişkilerinin artık eskisi gibi güçlü olmadığını, bu ilişkilerin Bağdad yönetimi tarafından gevşetildiğini bir müjde havası içinde yazarken, Irak Komünist Partisi Merkez Komitesi üyesi Neziha Duleymi, Irak Baas partisinin ülke içinde demokratik güçlere karşı «terör» uyguladığını bildiriyor ve Irak'ta devrimin tehlikede olduğunu söylüyor.

Duleymi, Irak devriminin, Baas partisinin hatalı yönetimi dolayısıyla tehlikeye düştüğü tesbitini yapıyor. Bu tehlikenin, aslında Baas yönetiminin demokratikleşme sürecine sırt çevirmesinden ileri geldiğini söylüyor. Halk kitlelerinin yönetime katılmalarına karşı çıkan Baas yöneticileri, giderek baskı ve terör uygulamak zorunda kalıyorlar. İşte İran ile çatışma, Irak'ın iç koşullarının bu durumda olduğu bir sırada patlak veriyor. Bölgedeki dış koşullar ise Camp David ve ABD'nin dayatmaları. Bunlar kuşkusuz birer rastlantı değil. ABD, İsrail-Mısır paktına yeni üyeler arıyor.

Orta Doğu'da ortaya çıkan koşullar, tüm dünyanın son on ya da yirmi yıl içinde tanık olduğu gelişmelerden bağımsız değil. II. Dünya Savaşı'ndan sonra ABD emperyalizmi sürekli geriliyor. Dünya sosyalist sisteminin çevresinde kurduğu çemberde parçalanmalar sürüp giderken, Afrika ve Asya'nın, hatta Latin Amerika'nın geri kalmış ulusları hızla uyanıyorlar ve kendi geleceklerine sahip çıkıyorlar. Afrika kıtasında Pekin tarafından da desteklenen ABD politikası iflâs ediyor. Angola, Mozambik, Gine Bisseau, Etiyopya, Tanzanya ve son olarak da Zimbabve kesin olarak emperyalizmin sultasından meydan okurcasına ayrılıyorlar.

Washington'un soğuk savaş stratejisine koşut olarak, batılıların ağzında, bir ortak savunma örgütü olan NATO'nun kurmayları da geçen yılın ortalarından itibaren ağız değiştirmeye başladılar. Brüksel'deki kurmaylar artık NATO'nun «savunması»nın üye ülkelerin toprakları ile sınırlı olmadığını, gerekirse Akdeniz'in güneyine ve dünyanın ateşli çatışmalara sahne olan diğer bölgelerine sarkmak gerektiğini açık açık söylüyorlar. Bu söylediklerini de Afrika'da Katanga ayaklanması sırasında gerçekleştiriyorlar. Avrupa'dan Afrika'nın ortasına bir hava koridoru kuruluyor ve NATO üyesi ülkelerin paraşütçüleri indiriliyor. Siyah Afrikalıların beyazlara karşı ayaklanması böylece bastırılıyor.

Tüm bu koşullar altında Türkiye'nin emperyalizm açısından oynayacağı işlev önemli görülüyor. Türkiye'nin egemen çevreleri, Batı'yı kıskıvrak yakalayan ekonomik bunalımı gözardı ederek, tüm umutlarını IMF'den, Dünya Bankası'ndan ve emperyalizmin diğer finans kuruluşlarından gelecek paraya bağlıyorlar. Oysa ABD'nin Avrupa'da acentalığını yapan ve ekonomisinin sağlamlığıyla övünen Federal Almanya bile Suudi Arabistan'dan alacağı 500 milyon dolarlık kredi peşinde. Ama bu gerçekler, Türkiye'nin egemen sınıflarını ülkenin geleceğini emperyalizmin çıkarlarıyla sıkı sıkıya bağlamaktan alıkoymuyor.

Türkiye'nin güney sınırlarında Tel-Aviv-Kahire eksenine yeni katılımlar arayan emperyalizm, Suriye'de «müslüman kardeşler» örgütünü harekete geçirip, Şam yönetimini güç durumda bırakmaya çalışırken, Irak ile İran arasında bilinen çatışmaları körüklüyor. Doğu'da ise Afganistan'da devrime karşı Pakistan'ı silâhlandırıyor. Çaba, dünya sosyalist sistemini yeniden güneyden kordon altına alabilmek. Bu strateji içinde Türkiye'nin üzerinde tehlikeli oyunlar oynanması da kaçınılmaz. İşte bu noktada Amerikan Senatosu'nun Dış İlişkiler Komisyonu'ndan bazı üyeler Türkiye'ye geliyorlar. Amerikalı senatörlerin Ankara gezilerinden sonra bir AP milletvekili «ABD'nin Basra Körfezi'nde girişebileceği bir harekât için Türkiye'yi yanına almak üzere Türkiye'ye tazyik uyguladığı aşikârdır.» diyor.

Senatörlerle görüşen Bülent Ecevit ise «Amerika'dan gelen haberlerden sonra kaygılarının arttığını» söylüyor.

Tüm bu açıklamaların ardındaki gerçekler, Türkiye'nin bilimsel sosyalistlerinin yıllardan beri karşı çıktıkları gelişmelerin, yaptıkları uyarıların vardığı son noktayı belirliyor. Türkiye göz göre göre bir ateş çemberinin içine itiliyor. Türkiye'nin egemen çevreleri inanılmaz bir aymazlık içinde ülkeyi ateşe atıyorlar. Emperyalizme bağımlılığın mantığı ve mekanizması kendi kendine işliyor. Açıklanacağı söylenen Savunma İşbirliği Antlaşması açıklanmıyor. Açıklansa da antlaşma metninde gerçeklerin yansıyacağı kuşkulu.

Bu süreci bozacak tek güç, barış, demokrasi, sosyalizm güçleri. Türkiye'nin içine sürüklendiği bu oyun kimin demokrasiden ve barıştan yana, kimin bunlara karşı olduğunun mihenk taşı. Bu oyuna karşı çıkmayanlar, inanılmaz bir aymazlıkla seyretmekle yetinenler demokrat olamazlar. Tüm Orta Doğu halklarının emperyalizme ve savaşa karşı verdikleri mücadelede Türkiye'nin barış ve demokrasi güçleri de giderek artan bir paya sahip olacak. Türkiye'nin, tüm diğer Orta Doğu halkları ile birlikte kurtuluşu için bu kaçınılmaz. Bölgemizde insanları birbirine kırdırmayı planlamakta olan emperyalizmin kurmaylarının hesaplarının boşa çıkarılması için bu kaçınılmaz. Bölgemizdeki gerginliklerin sıcak bir savaşa, halkların kesinlikle istemediği bir savaşa dönüştürülmesinin önlenmesi için bu kaçınılmaz.

ÇARK BAŞAK / Türkiye İşçi Partisi Merkez Yayın Organı / Sahibi: Türkiye İşçi Partisi adına Behice BORAN / Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Gündüz MUTLUAY / 15 günde bir yayınlanır / Yönetim yeri: TİP Genel Merkezi, Piyerloti Caddesi 21-3 Çemberlitaş, İSTANBUL Tel. 22 86 20 / Abone: Yıllık 100 TL. Avrupa abone: 12 DM / Dizgi/Baskı: Kent Basımevi, 27 41 85 Cilt: Dostlar Mücellithanesi, 26 31 23 / Son baskı tarihi: 21 Nisan 1980